

DIOSCORIDIS

fordes & vlcera oculorum expurgare. Sistit & sanguinem e cerebri membrana profluentem: & vt in vnuerfum dicatur, vis vsto plumbo similis est. Priuatim, ambusta igni, in pustulas erumpere non patitur, cum adipe recenti illitum: crustofas vlcerationes ad cicatricem perducit, cum cera & exiguua cerufa. Torretur pinfita farina circumlitum, & carbonibus obrutum, donec carbuculetur crusta, exemptumque restringit mulieris lacte, quæ maré peperit, aut vetere vino. Vritur etiâ carbonib⁹ succësis efflatû, quo ad igni deflagret: si enim paulò magis cõcremetur, plumbum fit. Lauatur, vt cadmia & æs. Sunt qui vt plumbi recrementum eluant.

Molybdæna, seu plumbago. Cap. C.

Molybdæna optima est flaua, argëteæ spumæ æmula, modicè splendēs, cū teritur rufa, cocta cū oleo iocineris coloré trahit. Vitiosa est, quæ aërē aut coloré plûbeû refert. Gignitur ex auro & argëto. Est etiâ quedâ fossilis, ad Sebastiam & Corycū inuenta. Quo in genere probatur, quæ lapidosa nõ fit, aut recremetofa, sed nitens & flaua.

Vim

ἢ καθαρτικὴν ῥυπαριῶν καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐλκῶν. ἐπέχει δὲ καὶ τὰς ἐν κλύστρος αἰμορραγίας. καὶ καθύλου δὲ ἐμπερεῖς ἐστὶν ἡ δύναμις αὐτοῦ τῶν κερκιδῶν μόλιδον. ἰδίως δὲ τὰ κατὰ τὰς οὐκ ἐὰν ἐχάρευθαι συντέται κατὰ χειρὶν νεαροῦ. καὶ ἀπουλοῖ τὰ ἐχάρευντα κηρύει καὶ ὀλίγου ἡμιμίστου μισθῶν. ἡπιάται δὲ σέαι περὶ πλάσιν καὶ ἐγκυβέν ἐς ἀνδραγας, 10 ἄλλοις αὖ ἀνδραγῶν τὸ σέαι, ἐχάρευθαι δὲ σθένυνται γάλακτι ἀρρηνότοκου γυναικὸς ἢ οἴνω παλαιῷ. καὶ ἐπ' ἀνδράκων ἐπιτεθῆναι καὶ ἐμφουσιθῆναι ἀρξὶ πυρώσεως. ἐὰν γὰρ ἐπιπλήων καὶ 15 μόλιδον ὦται. πάλιν ἐται δὲ ὥς ἡ καδμία καὶ ὁ χαλκός. ἐντοὶ δὲ ὁμοίως τῇ τοῦ μόλιδου πάλιν ἡ σκωρία.

Πεὶ Μολιδαίνης.

Κεφ. ρ.

20

Μολιδαίνα ὅτι αἰεὶς ὅσην ἡ καθαρυσθῆναι, ξανθὴν, ἡσυχίασιν καὶ κίρρα ἐν τῷ κλειοπελιδῶν, ἐλθῆναι τὴν αἰῶν, ἡπιάται τῶν χρώματι γίνεται, ὅτι ἀερίζουσι ἡ μόλιδον χροὺ φαίνῃ. γινώσκται δὲ 25 ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ. ἐστὶ δὲ πῶς καὶ ὀρυκτὴ κατὰ στέραςιν καὶ κωρυκον κύεισκομύνη. καὶ ταύτης ἐστὶ βελτίων ἢ μὴ σκωρεσθῆναι μὴ δὲ λιθώδης, ξανθὴ ὅτι καὶ σίλβου. Δυνά-

Διῶσθαι δὲ ἔχει ὁμοίαν λιπαρ-
γύρη καὶ σικωρία μολίσθου. πλύ-
σιν δὲ καὶ χαύσιν τὴν αὐτὴν.
μίγνυται δὲ ὑπὸ τῆς δειότερης αὐ-
τῇ, καὶ ταῖς λιπαρῶσι καὶ ἀνε-
5 πιδύκτοις ἐμπλάστοις χρυσίμωσι.
οὕτω σφικωπικὴ καὶ ἀπουλωπι-
κὴ ταῖς ὑδασι κολληπικαῖς καὶ
σφιγνπικαῖς οὐχ ἀμύζει διαά-
μεσι.

Πεὶ Σικωρίας ἀργύρε.

Κεφ. εδ.

10 Η δὲ τοῦ ἀργύρου σικωρία
καλεῖται ἑλκυσμα, ἢ ἑχχυμα,
τὴν αὐτὴν δὲ ἔχει διῶσθαι τῇ
μολυσθαίνῃ. ὅθεν ἐμπλάστοις
φαιαῖς μίγνυται καὶ ἀπουλω-
15 πικαῖς, σφικωπικὴ οὕτω καὶ ὑπὸ
σφικωπικῇ.

Πεὶ Λιθαργύρου.

Κεφ. εε.

20 Λιθαργύρος, ἢ μὲν τις ἐκ
τῆς μολυσθῆτος χαλκίδος ἀμ-
μου θυνάται χωνευομένης ἀ-
χει τελείας ἐκ πυρώσεως. ἢ δὲ
ἐξ ἀργύρου ἢ δὲ ἐκ μολίσθου. δια-
φέρει δὲ ἢ ἀττικῇ. δευτέρου
δὲ ἢ ἰσπανῇ. μεθ' αὐτῆς ἢ ἐκ δι-
καρχίας, καὶ ἐκ χαμπυλίας, καὶ
25 σικελίας. πλείστη γὰρ ἐν τοῖς δὲ
τοῖς τόποις θυνάται. μολυσθῆ-
των ἐλασμάτων ἐκφυλορυσμένων.
καλεῖται δὲ ἢ ὑδαρὶ ξανθῇ καὶ σίλ-
βουσι χρυσίπῃς, ἢ τις ὅσα κρείτ-
των. ἢ δὲ ἐν σικελίᾳ ἀργυρεῖ τις.
ἢ δὲ

Vim habet spumæ argenti, aut
recremêto plûbi similê. Vritur
lauaturq; eodê modo. Miscetur
côuenientissimè medicamêtis,
quæ liparas vocât, atq; empla-
stris minimè mordêtibus. Car-
nem recreat, & vlcera ad cica-
tricê perducit: glutinantibus ta-
men medicamentis, aut abster-
gentibus non conuenit.

Argenti recrementum.

Cap. CI.

Recremêtu argêti quod sco-
riâ vocât, aut helcysma, aut en-
cauma, molybdenę vim habet:
quare emplastris quas phæas
appellât, additur, ac medicamê-
tis quę cicatricê obducût, vtpo-
te cû adstringat, extrahatq;

Spuma argenti.

Cap. CII.

Spuma argêti quardâ gigni-
tur ex arena, quâ molybditin
vocât, in fornacib⁹ cõflata, do-
nec pfectè igni incâdescat. Al-
tera ex argêto: tertia ex plûbo.
Probatissima est Attica: secûda,
Hispanienfis: has sequitur quæ
fit Dicæarchiæ, id est Puteolis,
Baiis, in Căpania, & Sicilia: plu-
rima enim hisce locis è flagrâ-
tibus laminis plumbeis gigni-
tur. Quæ flauo colore splêdet,
chrystitis appellatur, omniû o-
ptima: quæ in Sicilia, argyritis:

O iij quæ

DIOSCORIDIS

quæ ex argento, calabritis. Vis aut adstringere, mollire, exple-
re caua, ex crescētia in carne re-
primere, ad cicatricē ducere, re-
frigerare, & occludere. Vritur
argēti spuma, cōfractis partib⁹
ad magnitudinē iuglandiū, pru-
næ superpositis: ita accēsa folli-
bus, vt conflagret, abstergitur
infidens spurcitia, & recōditur.
Aliqui ter aceto aut vino re-
stinguētēs, rursus vrunt, & ea-
dem prosequuti, reponunt. La-
natur vt cadmia. Vt argyritidi
nominatæ, aut, si desideretur,
alteri candor detur, ea in par-
teis magnitudine fabarum cō-
fracta, choeniceis atticæ mensu-
ra, fictili nouo superfusa aqua,
addito candidi tritici pari pon-
dere, priuatimq; pugillo hor-
dei, linteolo puro, raro, anfulis
valis alligato, coquitur, donec
hordeum fractum dissiliat: de-
inde omnia in nouum craterē
oris ampli transfunduntur: tri-
ticum abiicitur, spuma argenti
vehemēter manibus affrican-
do infusa aqua lauatur, asica-
tāque in Thebaico mortario
teritur, affusa feruēte aqua, do-
nec soluta fatiscat: excolata a-
qua, iterum tota die teritur, &
vesperi infusa calida aqua si-
nitur: mane colis excernitur,
alia

ἢ δὲ ἐν τῷ ἀργύρῳ χαλαυρίπῃ.
Δύναμιν ὅ ἔχει συπικνύν, μαλα-
κτικὴν, κοιλωμάτων πληρωτικὴν,
σπικνύν, τ' ἐκσπικνωῖ των καὶ ἀ-
πελωπικὴν, συκτικὴν, παρεμπλα-
στικὴν. καὶ σφίς ὅ ἀπὸν ἔπω· κατὰ
κόψας εἰς καρπὸν μεγέθυ, καὶ ἐπι-
δαίς ἐπ' αὐθρακας, ἐν εἰπίσιν τε
ἀχει πυρώσιν, καὶ ἀειμάξας τ'
ἀεικενιόβω ἀκαδαρσίαν, ἀπτο-
πίδεσσ. ἐνιοὶ ὅ ὄξῃ ἢ οἶνῳ σβέσων-
τες αὐτ' ἐπιτείς, πάλιν κύνει, καὶ 10
ταῦτα πεισάντες ἀποπίπτειν αἰ-
πλύνει ὅ ὥς ἡ καδμεία λευκαί-
νεται ὅ ἔπω· λαβὼν τ' ἀργυρίτι-
δος λευκώσης, εἰ ὅ μὴ γε τ' ἀλῆς
κατὰ θραυσιν εἰς μεγέθυ κύνει, μὴν
ὅσον χρίνικα ἀπικνύν, βαλὼν τ' εἰς 15
καμνήν χύβαν, ἐπίχει ὕδωρ, πρὸς σ-
εμβάλλον πυρὸν λευκὸν χρίνικα,
καὶ ἰδίᾳ ἐν ὀθονίῳ καθαρῷ αἰσὶν
κρίθων δράχα δύοις ἀπὸ τ' ὥτὸς
τ' χύβας κρέμασσιν, ἔψῃ ὅ ἔως αὐ-
ραγῶσιν αἱ κρίθαι· εἴτα κατεράσας 20
πάντα εἰς κρατῆρα πλατύς, μὴ
καυόν. τὸν μὲν πυρὸς εἶπον χαεί-
σας, τ' ὅ λιθάργυρον παλῶν ἐπι-
χέας ὕδωρ, βιαιῶς τ' χερσὶ πρὸς σ-
τείβων ἀμῶ, εἴτα ἀεικενιόβω τε
αὐτ' καὶ ξηραίνας, τείβει ἐν θυία θυ-
βαίῳ, ἐπιχέων θερμὸν ὕδωρ, ἔως
αὐτ' διαλυθῇ, καὶ ἀπικτίσας τὸ ὕδωρ
πάλιν τείβει δὲ ὅλῃς τῆς ἡμέρας,
εἰς ἐσπέρην δὲ ἐπιχέας ὕδωρ θερ-
μὸν ἔασον· καὶ πρὸς τ' ἀπικτίσας
ἀλλο

ἄλλο ἐπιχειρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς ἡμέ-
 ρας τοῦτο ποιεῖν ἐπὶ ἡμέρας
 ζ'. εἴτα μίξας τῇ κινῇ τῆς λιθα-
 ρύρε ἀλῶν ὀρυκτῶν < εἰ. θερμὸν
 τε παρὰ χέον, λέανει τοῖς τῆς ἡμέ-
 ρας ἀπὸ τῶν καὶ μιν γινέσθω. ὅταν
 ὅ λευκὴ γινώσκῃ θερμὸν ἐπιχέον,
 τὸ αὐτὸ ποιεῖν ἄχρει ἀπὸ μηδεμι-
 ας ἐμφανῶν ἀλυνότητος ἔχει. καὶ
 ξηραίνας ὀξύτατον ἡλίῳ, περικ-
 βάλλων τὴν ἐνμάδα ἀποπίπτει-
 10 σο. εἰ δὲ μὴ, μιστὴν μίαν λαβὼν
 τῆς ἀργυρίτιδος, λέανον ἐπιμε-
 λῶς. καὶ τεύξας μίξον ἀλῶν πε-
 πλάστων, λέανον ὀρυκτῶν, καὶ βάλ-
 λε εἰς κενὴν γυτταν ἐπιχέας τὴν
 ὕδωρ, ὥς τε ὑπερέχειν αὐτὸ, κί-
 15 νει ἐκείνης ἡμέρας περὶ καὶ δεύ-
 λης περὶ ἐπιχέον ὕδωρ, μηδὲν
 τοῦ περὶ τοῦ ἀποχέον. καὶ ποιεῖ
 τοῦτο ἐπὶ ἡμέρας λ'. μὴ κινου-
 μένου ὅδ' ἀποσκαοῦται. μετὰ ὅ
 ταῦτα ἀποχέας περὶ τῶν δὲ
 20 μίαν ἐν θεβαϊκῇ θυία, τὴν λιθα-
 ρύρε λέανει, καὶ βαλὼν αὐτὴν εἰς
 κεραμεῶν ἀργεῖον, ἐπιχέας τὴν ὕ-
 δωρ, γινέται τῶν χειρῶν ἐπιμελῶς,
 ἀποχέον τὸ περὶ τὸν καὶ ἐπιχέον
 τὸ ἔτερον, ἄχρις ἀπὸ μηδεμίαν ἔμ-
 25 φανῶν ἀλυνότητος ἔχει. εἴτα ἀπο-
 χέας τὸ λευκὸν ὃ λιθαργύρε εἰς
 ἀλλοῦ ἀργεῖον, ἀνὰ πλάστερον γυ-
 τται καὶ ἀπὸ τοῦ εἰς μοιβὴν δινῆν πυ-
 ξίδα. οἱ δὲ καταδραστῶντες εἰς
 μεγέθη κινῶν τὴν λιθαργύρεον,
 καὶ

alia infunditur, atq; ter die ex-
 colatur. Id septem diebus fieri
 solet: postea additis ad singulas
 minas spumæ argenti, quinis fa-
 lis fossilis drachmis, infusaque
 calida aqua, ter die teritur, &
 addita aqua excolatur: cumq;
 inalbuerit, calida infusa, idem
 facito, dum nullam prorsus fal-
 sedine respiciat. Demum arden-
 tissimo sole siccata, eiecto pri-
 us humore, reconditur. Sin mi-
 nus, mina spumæ argyritidis di-
 ligenter teritur, addito sale fos-
 sili trito, triplicato pondere, in
 fictile nouum conicitur, aqua
 infunditur, ita ut supereminet:
 mouetur quotidie mane & ve-
 speri, aquaque superinfundi-
 tur, priore nequaquam effusa.
 Hoc fit triginta diebus: nanq;
 nisi moueatur, crassescit, usque
 in duritiem testæ. Post hæc ef-
 fusa leniter muria, in Thebai-
 co mortario spuma argenti teri-
 tur, coniectaq; in fictile aquâ
 continens, manibus diligenter
 agitatur, mutata subinde aqua
 donec nullû falsuginis indicium
 præbeat. Deinde quod ex argē-
 ti spuma candidum apparet, in
 vas aliud trāsferitur, & redactû
 in pastillos, plûbea pyxide cō-
 dicitur. Alij spumâ argenti in fa-
 barû magnitudines confractâ,
 O iiii in

DIOSCORIDIS

in ventre fuillo crudo ex aqua
coquunt, dū viscus eliquescens
contabescat, exemptamq; cum
sale pari terunt, & vt suprà di-
ctum est lauant. Sunt qui salis
libram vnā, & spumæ argen-
ti tantundem, in sole terant, a-
qua continuè mutata, dū candor
ei detur. Alia ratio: Sumito
quantam vis argenti spumam:
vbi lana candida inuolueris, fi-
ctili nouo indita aqua, cum pu-
gillo fabarum recentiu repur-
gatarumq; decoquito. Cumq;
fabæ disruptæ dehiscant, lanāq;
non denigretur, exemptam ar-
genti spumā, & altera lana in-
uolutam, iterum coquito, cyathum
aquæ & parem fabarum
modum adiiciens: eadē tertio,
quæ suprà, facito: in summa, tā-
tisper, dū lana iam non inficia-
tur. Insuper trāsfundēs in mor-
tarium, ad singulas salis fositij
libras, adiccito octogenas spu-
mæ argenti drachmas Atticas,
& terito: intermittensque, ni-
tri quamalbissimi cū aqua di-
luti drachmas quadraginta se-
ptem indito: iterum terito, do-
nec satis candoris cōtraxisse vi-
deatur. Ita autē fundens eā ex
alto in fictile oris ampli, adie-
cta largiore aqua, vbi confide-
re defierit, colato: tum nouam
super

καὶ βαλόντες εἰς χοίρειον κοιλίαν
ὁ μὲν ἔλοιον ἐν ὕδατι, ἄλλοις αὖ
τα κερωθῆναι τὸ σπλάγχνον, εἴτα ἐξε-
λόντες καὶ μὲν ἴσων ἁλῶν τετρα-
κτῆς, πλυνοῖσιν ὡς περ εἴρηται.
ἔνιοι δὲ ἁλῶν λίτραν μίαν καὶ λι-
θαργύρου τσσαῦτον, τεύξουσιν ἐν
ἡλίῳ μὲν ὕδατος συνεχρῶς ἀπο-
χέοντες ἄχρις αὖ λευκὸν γίνονται.
ἢ καὶ ὅτω· λαβὼν πῆς λιθαργύρου
ὄσον δέλτος, καὶ εἰληπας ἐξ ὧς λευ-
κοῖς, καὶ τοῖς εἰς κεραμεῖαν χύβαν
καυλῶν, ὅπως τε ὕδατος καὶ κυά-
μων καὶ σαβῶν καὶ νέων δρόχα μί-
αν ἔψῃ. ὅταν δὲ οἱ κύαμοι διαρ-
ραῶσι, τὸ, ἢ ἔριον λευκῶν, ἐξελθὼν
πῶς λιθάργυρον καὶ ἑτέρω εἰλη-
πας ἐείρω, ἐκ δευτέρου ἔψῃ, κύα-
μων ὅπως ὕδατος, κυάμων τε
τὸ ἴσον πλεῖδος, καὶ τὰ αὐτὰ
ποιεῖ τοῖς περὶ ἐνὶ ὕδατος ἐκ τεύ-
χου καὶ κεραμεῖας ὡς τὸ ἔριον μὲν-
κῆπι βράπῃται. καὶ τὸ λοιπὸν κα-
τεργάσας εἰς θυῖαν περὶ π'. 20
ἀπὸ πικρῆς λιθαργύρου, μίξον ἁλὸς
ὄρεκτου λίτραν ἁ. καὶ λέανει. δια-
λιπὼν τε ὅπως νίτρου παῖν λευ-
κωτάτου διεληκμένῃ μὲν ὕδατος
ὀκτὰς μζ. καὶ πάλιν τεύξει ἄχρις
αὖ ἢ λιθάργυρος ἰκανὸς λευκῇ
γίνονται. οὕτω δὲ καταντλησας
αὐτὸ εἰς κεραμεῖαν πλάτυ-
στον ἀγρῶν, καὶ περὶ σπῆρας
δουλικῆς ὕδατος τε καταντλή-
σαι, τὸ μὲν ἀπὸ θυῖαν ἔτρεν δὲ
ὅπως

ἐπιδοὺς ὕδωρ καὶ τοῖς χερσὶν ἀνα-
 τερράξας, πάλιν ἐάσους καταστῆναι
 ἀπὸ τῆς οὐχ. ἐναλλὰξ δὲ τοῖς περι-
 ερθεῖν τοῖς ποιεῖ, ἕως ἂν καθαρόν
 ἔσται τὸ ἀπορρέον ὕδωρ, καὶ γλυ-
 κὺ καὶ ἀλυκόητος ἀέτιον γέ-
 νηται. ὅπῃ πᾶσι δὲ κατατράχους
 αὐτῷ εἰς λοπάδα κεραμέων κα-
 νύω, ἀπὸ τῆς κλύης πάλιν περιέσ-
 τει ὑγρὸν, διὲς ἐν ἡλίῳ ἡμέρας
 μ'. ἔπειτα κλύει, καὶ ξηραίνει ἄνω.
 10 δοκεῖ δὲ ἡ πεπλωμένη ἀρμόζειν
 εἰς τὰ ὀφθαλμικὰ, καὶ οὐλὰς ἀ-
 πορριπείας, καὶ ῥινακινῶν ἀπορρι-
 πείας καὶ σπλάων ἐμπλεῖας.

Πρὶ Ψιμμίδιον. Κεφ. ργ'.

Ψιμμίδιον δὲ γίνεσθαι ὅπως εἰς
 15 πλάκην πλάτυτον ἢ εἰς κε-
 ραμίδα γάρφαν, ἔχον δριμύτα-
 τον ὄξος, ἀπέρριπτον μολεῖδιν
 πλάκην ἐπὶ τὸ σόμα* τῆς κε-
 ραμίδας, περιεπληκνῶν καλαμῶ-
 να φασγίνῃ ἀνωθεν τε αὐτῇ ἐπὶ
 20 ῥιπὸν σκεπάσματα πρὸς τὸ μὴ
 διαπνεῖσθαι τὸ ὄξος, ὡς αὐτὴ διαλυ-
 θῇ, καὶ συγκαταρρεῖσθαι διαπνεῖσθαι
 τὸ μὴ ἐπικλυθῆναι καὶ καθα-
 ρὸν ὑγρὸν ἀπὸ τῆς, τὸ δὲ γλυκὺ
 δὲ εἰς ἀργεῖον ἐγχετέον καὶ ξη-
 ραντέον ἐν ἡλίῳ, εἴτα ἀλεῖσθαι ἐν
 25 χειρομύλωνι, ἢ κεναντέον ἄλλως
 καὶ σιτέον* καὶ μετὰ ταῦτα κοι-
 πὸν τῷ σερμινίου λεπτοποιντέον,
 καὶ σιτέον ἐναλλὰξ τε τὰ αὐτὰ
 καὶ τρεῖς καὶ τέταρτον ποιντέον.
 ἀμεινον

superadiiciēs aquam, manibus
 probè versatam, finito vt con-
 fidat, ac rursus per collum tra-
 iicito. Alternis eadē prosequere,
 dum pura aqua dulcisq; ef-
 fluat, & nullā falsedinē prae se
 ferat. Postremò in fictile nouū
 trāslatam, colato sensim omni
 humore, soli quadraginta die-
 bus sub caniculæ sydus expo-
 nito, & siccata vti tor. Elotā au-
 tem constat ad oculorū colly-
 ria pdesse, & ad cicatricū foe-
 ditates tollēdas, ad rugosas fa-
 cies, & cicatricofas, laceratās-
 que, & macularum plenas.

Cerusa. Cap. CIII.

Cerusa fit hoc modo: Infuso
 in vrceum oris lati, aut fictile
 labellum quamacerrimo ace-
 to, laminam plumbeam supra
 fictilis spiraculū, subiecta prius
 arundinea tegete, firmato: su-
 periectisq; velaminibus, ne
 halitum expiret acetū, vbi re-
 soluta fuerit, defluensque deci-
 derit, humorem purū ad sum-
 ma delatum colato, crassamē-
 tūmq; trāsfundito: debet quo-
 que siccari in sole, mox trusa-
 tili mola teri, aut aliās tritū cri-
 brari. Postea quod superest du-
 ri, in tenues partes redigendū,
 cribrandūque: vicissim ea-
 dem tertio quartoq; faciendū.
 Melior,

DIOSCORIDIS

Melior, quæ primò cribrata est,
& medicamētis oculorum as-
fumenda. Secūdum locum te-
net sequens, & reliquæ suo or-
dine. Nec defunt qui ligneas
rudes, in medio vase appen-
dant, & derafo ceu situ impo-
sito, ita vt acetum non con-
tingat, inditòque operculo cir-
cumlinentes dimittunt. Post
dies decem, laxato obturamē-
to visunt: cūmque resoluta ma-
teria fuerit, reliquæ, vt suprà di-
ximus, exequuntur. Si autem
quis in pastillos velit digerere,
aceto acri subacta, diuiditur
in pastillos, qui in sole siccan-
tur. Aestate tamen supradictū
opus obeundum est: ita enim
candida atque efficax reddi-
tur. Quinetiam hyeme parat-
ur, vrceis supra furnos, bal-
nea, aut fornaces impositis:
ascendens enim calor, idem
quod sol præstat. Laudatissi-
mam fieri putāt Rhodi, & Co-
rinthi, aut Lacedæmone, pro-
ximam Puteolis. Torretur hoc
modo: Flagrantibus igni car-
bonibus, fictili nouo, maximè
Attico, tritam cerusam impo-
nito, & afsiduè versato, cūm-
que cinereum colorem tra-
xit, eximens refrigerato, & vti
or. Est & aliud vrendi genus:

Trita

ἀμεινον δὲ ὅτι τὸ πρῶτον ἀπο-
σπέν, ὃ καὶ εἰς τὰς ὀφθαλμοὺς
περὶ πλῆν ἐν δυνάμει. δευτε-
ρεύει δὲ τὸ ἐχρῶμον, καὶ καὶ τὰ
ξιν τὰ λοιπὰ. * πνὲς δὲ καὶ μέσον
τὸ ἀγρῶν κατ'ερείσωντες τ' ῥίπον
ἐπιπύεσθαι ὡς μικρὸν ψάμειν τ'
ὄζους, τὸ δὲ σῶμα αὐτὸ πωμά-
σωντες καὶ περιχρίσωντες ἑώσι. καὶ
δι' ἡμερῶν ἀφαρέμωροι τὸ πῶ-
μα ἐπισκοποῦνται ὅτε δὲ δια-
λυθῇ, τὰ ἀπὸ τοῦ πωμάτος
τοῖς περιεργασμένοις. εἰ δὲ ἀνα-
παύσται τις αὐτὸ ἐξέλκει, ὅξιν δρι-
μύ φρεστέον, καὶ ἕως ἀναπλα-
στέον, καὶ ξηραντέον ἐν ἡλίῳ θέρ-
ους καὶ τοῖς ἐργαστέον τὰ περιε-
ργασμένα. ἕτω γὰρ λευκὸν καὶ ἐν ῥῆς
γίνεται. σκευάζεται δὲ καὶ χει-
μῶνος πῶν πιδανῶν ὑψώματα
πνὸν ἢ βαλανείων ἢ χαμῶων π-
τερύγων. ἢ γὰρ αὐτῶν περιεργασ-
τερμασίᾳ τὸ αὐτὸ δρᾷ τῷ ἡλίῳ.
καλῶν δὲ ἡγήτεον τὸ ἐν βόδι
σκευασθῆν, ἢ ἐν κορίνθῳ, ἢ ἐν λα-
καδαμόνῳ, δευτερεύει δὲ τὸ ἐν
δικμαρχίας. ὁππότεον δὲ αὐτὸ
πὸν βόπον σῶτον. ἕτω ἀνδράκων
πεπτερύγων θείας ὄσρακον χα-
μῶν καὶ μάστιγι ἀπικτὸν, ἔμπλασ-
σον λεῖον τὸ ψαμμίτιον, καὶ κινει-
συμχαῖς, ὅταν δὲ τῇ χρῶσιν ἐν-
σπονδον ῥύνται, ἀνελεόμηνος ψύ-
χε καὶ γῆ. * καὶ σῶσι δὲ θάλασσαν εἰς
καίλιον λοπάδι λεῖον ἀπὸ ὁδὸς
ἐπιπύεσθαι

ὁπαθεῖς τε ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων,
 γάρ τινα κίνει ἕως ἂν τῶν χερσὶν
 ἑοικὸς σαυραράνῃ, ῥήνται καὶ ἀ-
 νελάμμενος χερσὶν τοῦ ἑστω στυα-
 δῶν, αὐτοῦ ἑαυτοῦ πινον κέρεται.
 5 πλῶνεται δὲ τοῖς ψυμπίστον ἑμοί-
 ως τὴν καρδίαν. Δυνάμει δὲ ἔ-
 χει χερσὶν, ἐμπλαστικὴν, μα-
 λακτικὴν, πληρωτικὴν, λεπτω-
 πικὴν ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ κατασπα-
 κὴν ἑαυτοῦ ὁδῶν, καὶ κατασπα-
 10 ρισμὸν μένον κηρυττοῦ καὶ πλε-
 ραῖς ἐμπλαστῶν καὶ τοῦ ἁγίου
 ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ἀνεργητικῶν.

ΠΙΣΤΙ Χρυσόκολλης. Κεφ. ρθ'.
Χρυσόκολλα δὲ διαφέρει ἡ ἀγ-
μυριακὴ, τῇ χειρὶ κατακόρως
15 περσίσσου. διευτερεῖ δὲ ἡ μα-
κεδονικὴ, εἴτα ἡ κυρτοία, καὶ ταύ-
της τὴν καθάραν περσικίζουσι
δὲ ῥῶς καὶ λίθων ἐμπλησάν ἀπο-
δομιματέον. πωλύτεον δὲ περσ-
20 ρημέναν ὅταν κόψας ἀντὶ τῷ ἐμ-
βαλεῖ εἰς δοῦαν, καὶ σπέρχας ὕδαρ
πέβει πλατειά τῇ χειρὶ πρὸς
τὴν ἰνδὴν ἐν πύκνως, εἴτα ἐάτας
ἀποκαταστήσας, ἀπὸ ψύσου, καὶ ὅτε
30 ἐν σπέρχας ὕδαρ πάλιν πέβει
ταύτῃ καὶ ποιῇ ἀναλλὰξ ὥς κα-
25 τέρει καὶ εἰλικρινὲς ῥήνται λοι-
πὸν ξεράνας ἐν ἡλίῳ, ἀποτίθε-
σαι, καὶ χεῖρ. ἐὰν δὲ χαμῶσαι θέ-
λῃς καὶ τὸν ῥότον τῶτον, λεάνας
ἀντὶ τὸ αὐταρεκεῖ, ὅπῃ τις εἰς πύ-
γμανον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκ' ἀνθρώκων, καὶ

Trita patinis nouis supra prunas imponit, & ferulacea runde mouet, donec colore similis sandarachæ fiat : extractaq; ad vsus ministratur. Quæ verò ita parata est, sandyx à quibusdā dicit. Lauat cerusa quidmiæ modo. Vis ei refrigerare, occludere, emollire, explere, extenuare; insup excreſcentia leniter reprimere, & ad cicatricē pducere. Miſcet ceratis, & emplastris, q̃ liparæ vocant, paſtillisque: est autē letalis eius potus.

Chrysocola. Cap. CIII.

Chrysocolla laudatissima Armeniaca, colorem porri quāsimillimē reddens. Secundum locum sibi vendicat Macedonica, & proximam Cypria, quo in genere praefertur pura: damnatur, quæ terram aut calculos collegerit. Ratio lauandi hæc est: Tusam infusa aqua, mortario expansa manu ad pilam vehemēter fricato, & statim quān confederit, colatur. Alterā infundens aquā, rursum terito: hæc vicissim præsequere: donec pura synceræque spectetur. Dein ficcato in sole, et ad vsus recodito. Quod si vrere volueris, ex ea terens quod satis esse videbitur, patinis supra carbones adponito, & alia

DIOSCORIDIS

& alia facito quæ suprà diximus. Dos chryfocollæ ad purgandas cicatrices: excrescentem carnem coercet: adstringit, purgat, excalfacit, & modicè corpus mordendo exest. Inter medicaméta intelligitur, quæ vomitiones concitant, & necem inferre possunt.

Lapis armeni⁹. Cap. CV.

Armenius lapis præfertur levis, colore coeruleo, perquam æquabilis, calculo carés, & friabilis. Eadem quæ chryfocolla præstat, sed inefficacius. Quinetiam vsum habet ad pilos in palpebris alendos.

Cœruleus. Cap. CVI.

COERVLEI origo ex ærariis metallis in Cypro: copiosior ex arena littorali: secundum quosdam sub cauatos specus maris inuenitur, qui magis probatur. Eligi debet inebriatus. Vritur vt calcitis, lauaturn vt cadmia. Vim habet reprimentem, & modicè erodentem: crustas gignit, & exulcerat.

Indicum. Cap. CVII.

Indici duo genera, vnum sua spôte nascit, tanquã spuma, germinatione Indicis arûdinibus exiês. Alterû infectoriæ dat officina: & est spuma purpurea innatans

ἢ τὰ ἄλλα ποιεῖ ὡς περιέγραψται
ἐπὶ τῶν περὶ αὐτοῦ. Διῶαμιν δὲ
ἔχει ἢ χυσοκόλλη σμηκτικῶ
οὐλῶν, κατὰ σκληρὰν σαρκωμά-
των, ἢ ἀνακαθαρτικὴν, συπτικὴν
τε καὶ δερματικῶν, σπητικῶν
περὶ ὧς μὲν τὸ ἐπὶ ποσὸν δεικνύει.
ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐμμετῶν κινουμένων
ἢ ἀναρῶν διωαυδίων.

Πρὶ Ἀρμενίου λίθου. Κεφ. ρί.

Ἀρμενίον δὲ περικρίτεον τὸ
λεῖον ἢ τὸ χρώμα κυάνεον, ὅμα
λόν τε ἄγαν ἢ ἁλιδον, εὐδρυέες.
τὰ αὐτὰ ποιεῖ τῇ χυσοκόλλῃ,
περὶ τῶν ἐν τοῖς μόνον λειπ-
όμενον αὐτῆς. ἔστι δὲ ἢ τῶν ἐν βλε-
φαροῖς τειχῶν ἀνέπηκόν.

Πρὶ Κυανῆς. Κεφ. ρς. ς. ι.

Κυανὸς δὲ ὁμοῦται τῷ ἐν κί-
μαρ ἐν τῇ χαλκουρῶν μεταλλ-
ων ὃ δὲ πλείων ἐν τῇ αἰγί-
λίπιδος ἁμμοῦ εὐεισιδόμενος κα-
τά τινας σπηλαιώδεις ὑποσκα-
φὰς τῆς θαλάσσης, ἢ πρὸς ἢ δια-
φέρει. περὶ αὐτοῦ δὲ τῶν σφό-
δρα κατὰ κορμῶν, χαμσεόν δὲ ὡς
χαλκίην, καὶ πλυτέον ὡς καδ-
μείαν. Διῶαμιν δὲ ἔχει κατὰ
σκληρὰν καὶ μετεώως σπητικῶν,
ἐκδρωτικὴν τε ἢ ἐλκωματικῶν.

Πρὶ Ἰνδικῆς λίθου. Κεφ. ρς. ζ.

Τῇ δὲ λεγόμενῃ Ἰνδικῇ, τὸ ἢ αὐ-
τομάτως γίνεσθαι, οἷον ἐκ βρασμῶ-
ν τῇ Ἰνδικῇ καλῶν, τὸ ὅ βα-
φικόν ὅστις ἐπαιδισμένος περὶ ὧς
ἐπιωρεμέδους

ἐπαυροῦ μῦθος τοῖς χαλκίοις, ὃν ἀποσύραντες ξηραίνουσιν οἱ τεχνῖται. αἷεις δὲ ἤχητόν ἐῖναι τὸ κυανοειδές τε καὶ ἔγχυλον, λεῖον ἐστὶ δὲ τῶν συμφόντων ἑλα-
 5 φροῦς ἢ ἐπὶ σόντων φλεγμονὰς ἢ οἰδήματα· ἀνακαταίρει δὲ καὶ κατατέλλει ἑλκῃ.

Πρὶ Ὀχρα, Κεφ. ρή.

Ὀχραν δὲ λεπτέον ἢ καρπύ-
 10 τῶν ἢ μηλίην δόλη. κατακορεῖ
 δὲ ἢ ἀλιδόν ἢ εὐθρυβή, ἀπικίν
 δὲ τῶν ῥύζι, κρυστόν δὲ, ἢ πλυ-
 τέον ἢ ταυτίου ὥς ἢ καδμείαν.
 Διούκειον δὲ ἔχει σι* πικρὴν, σκε-
 δεστικὴν φλεγμονῶν ἢ πυμάτων·
 15 κατατέλλει τὸ τὰ ὑποσπασμοῖν
 τα* ἢ τὰ κοῖλα πλερεῖ* σὺν κν-
 ρωτῇ, ἢ πύρεσι θρύπτει.

Πρὶ Κινναβάρως, Κεφ. ρθ'.
 Κινναβάρω οἶον ταῖ πνες ταυτὴν ὑ-
 παρχειν τῷ καλυμνύον* ἀμμῷ,
 20 πλανώμενοι. τὸ μὲν γὰρ ἀμμιον
 σκευάζεται ἐν ἰσπανίᾳ, ἐν λίθου
 πηλὸς μεμειμένη τῇ ἀργυρίᾳ δι-
 λύμῳ, ἄλλως δ' ἢ γινώσκεις. ἐν
 δὲ τῇ χρόνῃ μεταβάλλει εἰς εὐαν-
 θίσαν, ἢ φλογωδὲς ταυτὴν χρῶ-
 25 μα* ἔχει δὲ τὴν ἀπεφορεῖν ἐν
 τοῖς μετάλλοις πηγάζει. ἀετρί-
 ζονται γὰρ οἱ ἐπὶ χρώεσι πῆες
 περὶ σῶτοις φύσεις περὶς τὸ βλε-
 πῆν μὲν, μὴ πάντ' ἢ ἄερα, χρῶν
 ται δὲ αὐτῶν οἱ ζωρῆφοι εἰς ταῖς
 πολυτελεῖς τ' τοῖ χαν* ἐκκοσμη-
 σεις. Τὸ

innatās cortinis, quā detractā
 artifices siccant. Optimū existit
 matur quod coerulei speciem
 præbet, succū suum sorbet, &
 læue. Inter medicamenta est q̄
 læuiter adstringunt, & inflam-
 mationes, tumoresq; rumpūt:
 purgat, & reprimīt vlcera.

Ochra. Cap. CVIII.

Ochrā læuissimā, & omni-
 no luteā eligere oportet, satu-
 ratā, nō lapidosam, friabilē, na-
 tione Atticā. Vritur hæc, & la-
 uatur cadmiæ modo. Vis eius
 adstringere, erodere, collectio-
 nes & tubercula dissipare: ex-
 crescētia in carne reprimīt: ca-
 ua cum cerato explet, & arti-
 culorum tofos comminuit.

Cinnabaris. Cap. CIX.

Hallucinantur qui cinnaba-
 rin minio eandem esse existi-
 mant. Minium enim in Hispa-
 niis ex lapide quodam argen-
 teæ arenæ permisto, tempera-
 ri solet, alioqui non dignosci-
 tur. Fornacibus autē in florē-
 tissimum flagratissimūmq; co-
 lorē permutatur: in metallis ve-
 rò strangulantem halitum eru-
 ctat: itaq; facies incolæ vesicis
 obuelant, vt per illas spectent,
 nec respirando noxiū aëre at-
 trahant. Eo pictores ad sūptuo-
 sa parietum ornamēta vtiūtur.
 Cinnabaris

Cinnabaris verò ex Aphrica
defertur, & magno cōstat: ha-
cten⁹ inuenitur, vt vix versic
loribus pictorū lineis satisfaci-
at: intēto colore nec diluto p̄-
ditū: quare quidā sanguinē esse
draconis existimauerunt. Vim
habet cinnabaris hæmatitæ la-
pillo eandē: cōuenit ad oculo-
rū medicamēta, verūm effica-
cius: magis enim adstringit, &
sanguinem cohibet. Ambustis
igni, & popularū eruptionibus
cerato excepta medetur.

Argentũ viuũ. Cap. CX.

ARGENTVM viuum
fit ex minio, quod abusuè cin-
nabaris dicitur, patinis fictili-
bus, imposita ferrea cōcha cin-
nabarin continente, & calice
cooperta, argilla superlita, car-
bonibus succundunt: siqui-
dem deterfa fuligo, quæ ca-
lici insidet, refrigerata in ar-
gentum viuum coit. Quineri-
am inuenitur in argenti fodi-
narum tectis, stillatim concre-
tum. Alij per sese in metallis
inueniri tradunt. Seruatur in
vitreis, aut plumbeis, aut sta-
gneis, aut argenteis vasis: siqui-
dem aliam materiam omnem
exedit, & defluere facit. Po-
tum vim pernicialē habet: suo
enim pondere interna exest.

Remedio

πεισι. Τὸ δὲ κινάβαρι τὸ το κομ-
 ζεται ἢ ἀπὸ λίθους, πεπρασσε-
 νται ὃ πολλὸν καὶ ποσὺν ὅτιν ὡς
 μόλις ἐξακεῖν τοῖς ζορδαφούς εἰς
 πλὴν ἐν ταῖς γραμμαῖς περικλῖαν
 ὅτι ὃ βαρύχου, ἢ βαδύχου ἢ
 ὅτιν ἐνὸς καὶ πέντε αὐτοῦ εἶναι ἀ-
 μα δράκοντος, διώκων ὃ ἔχει
 τὸ κινάβαρι πλὴν αὐτῶν τῶ σί-
 ματι παρ' ἑαυτοῖς εἰς ὀφθαλμοῦ
 πηλὸν ἐπιτεταμένως μάλλον ὃ
 σύφον ὅτι καὶ ἰσχυρὸν καὶ πει-
 ραυτὰ καὶ ἐξ ἀνθρακίου ἀναληφ-
 θὲν κινωτὶ τεραπείει.

Πρὶς Ἰδραργύρου. Κεφ. ρι'.
 Ἰδραργυρος ἢ σκευάξῃ ἀπὸ
 τῷ ἀμμίον λευκώρου, κατὰ χρι-
 στικὸς δὲ καὶ τῷ τε κινναβαίῳ κα-
 τομήν, ὡς καὶ ὃ ἐπὶ τοῦ αἵματος κα-
 ραμὸς κόλχον σιδερέϊον ἔχοντα
 κιννάβαρι, σκευάξῃ, πεπτοῦ ἀμμι-
 κα σκευάξῃ, ἵαντες πολλῶ, εἴτα
 ὑποκάμψῃ ἀνδραξίνῃ, ὃ πρὸς
 ἴσοντα τῷ ἀμμίον αἰθάλην ἀπο-
 ζεῖδῃσα καὶ ἀπολυθῇ, ὃ
 Ἰδραργυρος γίνεται (εὐθείᾳ δὲ
 καὶ ἐν τῷ μεταλλεύματι τὴν ἀργυ-
 ρὴν ἐν τῷ σέλας καὶ σιλαγμοῦς
 πωλεῖται. ἔνιοι δὲ ἴσους αὐτὴν καὶ
 κατὰ ἑαυτὴν ἐν τοῖς μέταλλοις
 οὐρίσκεται ἢ Ἰδραργυρον φυλά-
 τεται δὲ ἐν ὑδαίνῳ ἢ μοιρῶν-
 τοῖς ἢ κατωτέρῳ τοῖς ἢ ἀργυρεῖς
 ἀργείοις, πῶν ὃ δὲ ἔστιν ὕλην πᾶ-
 σιν διεσπεί, καὶ ποιεῖ ἀπορρεῖν.
 Διὰ μιν

Διῶαμιν δὲ ἔχει φθαρτικὴν πο-
θεῖται· τῇ βάζει διαβιβάσκου-
σαι τὰ ἐντός· βουδεῖται δὲ γά-
λακτι πολλῷ πνομβρῶ καὶ ἐξ-
εμουμβρῶ, ἢ οἶνω συν ἀψιν-
3 ὄθω, ἢ ἀφελίματι σελίνου, ἢ
ὀρμίνου σπέρματι ἢ δειγάνῳ, ἢ
ὕδατι συν οἶνω.*

Πρὶ Μίλτου σνωπικῆς.

Κεφ. ριβ.

Μίλτος σνωπικῆ· κρατίζει ἡ
10 πικρὴ, καὶ βαρεῖα, ἡ πατίζου-
σα, δληδός, ὁμόχρους, πυλχυ-
τος ἐν τῇ ἀνέσει, συλλέγεται δὲ
ἐν τῇ καύσπιδι ἐν σπηλαί-
οις ποτὶ, διυλίζεται δὲ καὶ φέρεται
εἰς σνώπιν καὶ παθεσκέται·
15 ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχη-
κε. Διῶαμιν δὲ ἔχει ξηραντι-
κὴν, ἐμπλαστικὴν· διὸ καὶ ἐμ-
πλαστοῖς τραυματικαῖς μύνη-
ται, καὶ τροχίσκοις ξηραντι-
κοῖς καὶ στεγνωτικοῖς· ἴσως δὲ καὶ
20 κοιτίαν ἐν ᾧ ὡς λαμβανοντὴν καὶ
ἐγκλυζομένην· διδοται καὶ ἡσα-
πικῆς.

Πρὶ Τεκτονικῆς.

Κεφ. ριβ.

Ἡ δὲ τεκτονικὴ ἡ πῶν ὅττι κα-
25 τὰ πᾶσι τῆς σνωπικῆς· ἀείσει
δὲ ἡ αἰγυπτιακὴ καὶ ἡ καρθεγι-
κὴ, δληδός, ἐνθρυβής· ἡγιάται
καὶ ἐν τῇ πρὸς ἐσπέραν ἰβηρία,
τῆς ὥρας χαμομένης καὶ μετα-
ελλαγμένης εἰς μίλτον.

Πρὶ

Remedio est lac multum sub-
inde potum, & vomitionibus
reiectum, aut vinū cum absin-
thio, aut apij decoctū, aut fe-
men homini, aut origanū, vel
hyssopū cū vino: auri limata,
scobs, id est, ramētū q̄tenuissi-
mū epotū mirabili est auxilio.

Rubrica Sinopica.

Cap. CXI.

Rubrica Sinopis maximē p-
batur grauis, defa, ad iocineris
imaginē vergēs, calorū ex-
pers, cōcolor, cū diluit ipēdio
fufilis. Effoditur ī Cappadocia,
speluncis q̄busdā, expurgataq;
deferit in Sinopē urbē, ī qua vē-
dit: vnde cognomētū accepit.
Vim habet exicatoriā, quasi
inducendo obstruentē, & ad-
strictoriā: quapropter vulnera
riis emplastris, & pastillis exic-
cātibus, & adstrictoriis cōmi-
fceri solet. Aluum fistit, in ouo
sumpta aut clystere infusa: da-
tur iocineris vitio laborātib⁹.

Rubrica fabrilis.

Cap. CXII.

Rubrica fabrilis, ad omnia Si-
nopide īferior est. Optima Æ-
gyptia, & Carthaginensis, lapi-
dum expers, friabilis. Gignitur
etiam in Iberia, quæ ad occi-
dētē spectat, ochra exusta, &
degenerante in rubricam.

Lemnia

DIOSCORIDIS

Lemnia terra.

Cap. CXIII.

Lemnia terra, cuniculoso in specu nata è Lemno insula, palustri loco defertur, inibi electa, & caprino sanguini permixta: quam incolæ cogunt in pastillos, et imagine capræ signant: unde & sphragida ægos, hoc est, figillum capræ, appellauere. Vim antidoti habet contra perniciofa venena singularem, pota cum vino, & præsumpta, euomi venena cogit. Contra ictus morsusque animalium, quæ exitiale virus ei aculantur, prodest. Antidotis familiaris. Sunt qui hac ad sacrificia utantur: est & dysenteriae utilis.

Atramentum futorium.

Cap. CXIIII.

Atramentum futorium genere quidem vnum & idem est, molle & concretum: sed in specie differentias treis habet. Vnum nanque humoribus stillatum in cuniculos quosdā collatis, concrefcit: quare ab iis qui Cypria metalla perficiunt, stillatitium appellatur. Petecius ipsum pinarion vocat: alij stalafticon, id est, stillatitium. Alterum simplici ratione fit in speluncis: postea transfusum in excauatos scrobes, concrementum

Πρὶ Λημνίας γῆς.

Κεφ. ργ'.

Ἡ δὲ Λημνία ῥυνομήνη γῆ, ἐστὶν ἕκ πνος ὑπερόμου ἀνθρώπου, ἀναφερομένη ἀπὸ λίμνης τῆς γῆς, ἐχούσης ἐλῶδη τέπον, καὶ κείθεν ἐκλήρετο καὶ ὠρνυτο αἷμα πικρὸν· οἱ δὲ ἀνδρες αἱ ἀπαλάσσοντες καὶ σφραγίζοντες εὐκόνι αἶγρος, σφραγίδα καλεῖσιν αἶγρος. Διῶσται δ' ἔχει ἀντιδότου θανάσιμων φαρμάκων ἔξοχον, πικρὸν σὺν οἶνῳ, καὶ περικλυθεῖσαι ἐξ ἐμείδου ἀναγκάζει τὸ δηλὸν θεία· ἀρμόζει δὲ καὶ τοῦς τοῦ θανάσιμων ἰσθλῶν παλαιῶς καὶ νέους· κίρνυται δὲ καὶ ἀντιδοτοῖς. ῥῥῶν δὲ πνεις καὶ εἰς τελευτῇ αὐτῇ· ἐστὶ καὶ δυσεντερίας ῥῥήσιμος.

Πρὶ Χαλκιδεύθ. Κεφ. ριδ'.

Χαλκιδεύθων τῶν ὠρῶν ῥῥῆς ἐν καὶ ταυτῶν ὑπαρχει, ὕρῶν ῥῥῆς ὅτι, πεπνυγὸς· εἰδικὸς δὲ ἔχει διαφορὰς τρεῖς. τὸ μὲν, ῥῥῆ κατὰ σαλαμῶν διητοιμασμένων ὕρῶν εἰς πνας ὑπερόμους συνταται· ὅθεν καὶ σαλακτὶς καλεῖται ὑπὸ τῶν τὰ κυπριακά μέταλλα ἐργαζομένων. Πεπνυγὸς δὲ αὐτὸ καλεῖ πινάριον· οἱ δὲ, σαλακτικόν, πικρὸν, ἐφ' ὅσον ἀρακτὸν, λογιστὸν. τὸ δὲ ἀπλῶς ἐργαζόμενον ἐν σπηλαίοις· ἐπειτα μεταρρόμῳ εἰς βόθρους, τῶν

ἢ πῶς ἐν λαμβάνει. ὁ δὲ καὶ πη-
 κτὸν ἰδίως ὀνομάζει. τὸ δὲ τὴν
 πηλὴν χαλεπὴν μὲν ἐφ' ὅσον σκευάζεται
 δὲ ἐν ἰσπανίᾳ. σκευὴ δὲ ἔχει
 τοιαύτην ἄχρηστον τε καὶ ἀδε-
 5 νέουτον ὑπαρχον. ὕδατι διέν-
 τας αὐτὸν ἐφοισιν, εἴτα εἰς τὰς
 δεξάμενας κατιρρῶσαι τις, ἐὼς οἱ
 τοῦτο δὴ πηγνύται τεταγμέ-
 ναις ἡμέραις, εἰς πολλὰ διατε-
 10 μενον κυβοειδῆ ῥήματα, βορυ-
 εῖς δὲ ἀλλήλοις* περὶ σπυρίδα. ἄ-
 εις δ' αὐτὸ ἡγνέον τὸ κυά-
 νεον καὶ βαρὺ, πικρὸν τε καὶ
 διαυγές* οἷόν ἐστι τὸ σαλακτὸν,
 ὡς δὴ ὄν δὲ λογχεύον καλού-
 μιν. ἐρῶμενον δὲ τὸ πικρὸν.
 15 τὸ δὲ ἐφ' ὅσον περὶ μὲν βαφὰς καὶ
 μελάσματα ἐπιθηδαιότερον τῶν
 ὀφθαλμῶν δοκεῖ εἶναι. περὶ δὲ ἰαβι-
 κήν, ἀδενέστερον ἢ πείρα δεικνύσι.
 Διῶνται δὲ σύφειν, θερμαίνην,
 ἐραρεῖν. ἔλμινδας πλατείας
 20 ἀναρεῖν < αἱ βάρες καταπνέ-
 μων, ἢ μετὰ μέλιτος ἐκλειρό-
 μων* ἐμέτοις τε κινεῖ καὶ μόνι-
 νας λαβῶσι βοηθεῖ σὺν ὕδατι πο-
 δὲν κεφαλήν τε καὶ διὰ τὴν ἐνέδον
 ὕδατι καὶ δὲ ἐείον ἰνεργυτὸ με-
 25 νον. καίεται δὲ ὡς ὡς δὲ εἰς ὅσον
 αὐτὴ καὶ ἐπὶ τῆς χαλκίτιος.

Περὶ Χαλκίτιος. Κεφ. ρβ.

Χαλκίτιον περὶ κριτέον ἢ χαλ-
 κοειδῆ καὶ εὐδρυπτον, δμῖδον τε
 καὶ οὐ παλαιὰν, ἐπὶ δὲ τὰς ἡμέρας
 ὀπμῆς

cōcrementū capessit, quod pe-
 ctōn, id est cōcretitiū, propriē
 nominat. Tertiū dicitur cōcti-
 le, & in Hispania fieri solet: sed
 inutile ac fualidissimū esse cō-
 stat. Ratio parādi hec est: Aqua
 madefactū decoquūt, mox in
 piscinas trāsfundūt, & residere
 patiūtur. Hoc certis dieb* co-
 alescit, in complureis formulas
 digestū, tesserarū speciē reddē-
 tes, quæ racematim inter se co-
 herescunt. Optimū esse credi-
 tur, coeruleū, graue, cōcretum,
 trāslucēs: cuiusmodi stillatitiū
 est, ab aliis lōchoton nomina-
 tum. Proximū, cōcretitiū. Co-
 ctile verō ad insectus & deni-
 grationes, apti* ceteris esse cō-
 pertū est: sed ad medicinā vřū
 inualidius esse, experimēta do-
 cēt. Valet adstringere, calface-
 re, & crustas inducere: latas vē-
 tris tineas necat, drachmæ pō-
 dere deuorātū, aut cum melle
 linctū: vomit* ciet: aduers* hau-
 sta fungorum venena, ex aqua
 potū auxiliatur: purgat caput,
 aqua dilutū, & in vellere nari-
 bus instillatū. Vritur, vt pauld
 post in mētiōe chalcitis ostēde-
 mus. Chalcitis. Cap. CXV.

Chalcitis præfertur similis
 ari, friabilis, nec lapidosa, nec
 inueterata, intercurfantibus,
 P oblogis

DIOSCORIDIS

oblongis venis, splēdentibusq;
Huic absterforia vis est, excal-
faciēs, & crustas vlcerib⁹ obdu-
cēns: purgat q̄ oculis & eorū-
dem angulis harēt. In genere
leuiter exedētium est. Ad ignē
sacrū, & vlcera quæ serpūt, effi-
cax est. Sāguinē ē vulua, & na-
rib⁹ erūpentē, cum succo porri
fistit: gingiuarū vitia, depascē-
tia vlcera, tōfillāsq; eius farina
cōpescit. Vsta, & cum melle tri-
ta, oculorū medicamentis lōgē
vtilior redditur. Callum gena-
rum, & scabritiē absumit, abs-
tergētque. Fistulas tollit, colly-
rij modo in eas adacta.

Psoricum. Cap. CXVI.

Fit ex calcite medicamētum
quod psoricon vocāt, duabus
eius partibus, cū vna Cadmiæ
additis, et ex aceto tritis. Opor-
tet autem in fictili obruere fi-
mo, dieb⁹ quadraginta p canic-
ulæ ardores: sic enim fit acri⁹.
Idē quod chalcitis potest. Alij
pares vtriusq; portiones in vi-
no terūt, & eadē psequuntur.
Vritur chalcitis fictili nouo, vi-
uis carbonib⁹ superposito. Mo-
dus aut vstionis in humidiori-
bus est, dum ipsa chalcitis bul-
las excitare desierit, & pfectē
inaruerit: in reliquis verò, dum
mutata ī floridū colorē fuerit,

ἐπιμένει καὶ ἀποσιβύσας ἐ-
χουσιν. Διώαμιν δὲ ἐχει * συ-
πικνῶν τε καὶ θερμαντικῶν, καὶ
ἐχθροτικῶν ἀποκαθαρτικῶν τ⁹
σπλῆντος καὶ ὀφθαλμοῦ. ἔστι δὲ
καὶ τῶν μετέωρων * συφόντων. πικρὸν
δὲ καὶ πρὸς ἐρυσιπέλατα, ἔρπη-
τας, ἀμοιβραγίας, τὴν ἐξ ὑστέρας
καὶ μυκτῆρων σὺν πρῶτον χυλῶ-
ν ἐκείνῃ δὲ πρὸς τὴν ἐκφυλίδας καὶ
νομάς καὶ παρὰ διὰ κακῶν κί-
νη δὲ πρὸς τὰ ὀφθαλμικὰ μᾶλ-
λον χρῆσιμὴν ἐστὶν σὺν μέλιτι.
τετρακῶν καὶ μὲν βλεφαρῶν καὶ
τρυχῶν ἀποτῆκε καὶ σμύκει. σπ-
ειγῶν δὲ ἀλγεινὴ καὶ κολλυβίου χυ-
ματι ἐνπιεστέον.

Πρὶν ὡκεῖν. Κεφ. ρις. 15

Σκευάζει δὲ ἐξ αὐτῆς τὸ καλέ-
μενον ψωρικόν. διπλασίονος χαλ-
κίτιος πρὸς ἀπλήν καὶ δμείαν
μηνον μόνον, καὶ σὺν ὀξὶ λεανον μόνον
δεῖ δὲ ἐν κεραμέω ἀλγεῖν κατ-
εύσσειν ἐν κοφίᾳ ἐν τοῖς ἑσπέρῳ
καὶ χαλμασιν ἡμέρας μ. γίνεσθαι
δρμῶν τεσσάρων. διωάμιν ὅσα καὶ ἡ
χαλκίτις ἐνταῖς ἴσα μίξαντες οἷ-
ον λεάνυσαι καὶ τὰ αὐτὰ πιεῖν.
χλωσέον δὲ αὐτῆς ἐν ὀφθαλμῷ καὶ
ἐν πιδέντας, καὶ διαπύρρως ἀνδρα
ἐν ἀφροσιν μόνον. μέλλον δὲ ἔστω
τῆς χαλμασίν, ὅτι μὲν τῆς πολυχρῶ-
τος ἀποφορλῶτον καὶ καλῶς
ἐκείνῃ γινέσθαι ὅτι τῶν λοιπῶν
ἢ ἐπὶ τὸ ἐναντίον μετὰ βολῆν
ἔσται

&c

ὅταν γδ* μιλτωδὴς γήνηται πύ-
 ρον κτ' βλάστος, ἀναμετέον ἀ-
 πύρην, πύρην τ' περὶ σκεπτικῶν α-
 καθάρσεων ἀποφουδιστέον, καὶ ἀ-
 ποθετέον. ὁππότε δὲ ἐπ' ἀνδρά-
 κων ἐμφουσι μύρων, μέγχι τὸ ὑ-
 πώγειον ἀπὸ πύρην γήνηται. ἢ ὑπὸ
 ὁσάκις καὶ διαπύρην ἀνδράκων
 σφραγισμένη πυκνῶς, ὥς ἂν πυρὶ
 δῇ καὶ μεταβάλλῃ πύρην.

Πρὶ Μίσους. Κεφ. ριζ'.

10 Μίσου δὲ παρὰ κηπτικῶν τὸ κί-
 ῳριον, χρυσόφανες, σιλικόν, καὶ ἐν
 τῷ θραυστικῷ αὐτοῦ χρυσίζον, καὶ ἀπο-
 σίλκον ἀστεροειδές. Διῶται δὲ
 ἔχει καὶ χρυσόν τ' ἀπὸ τῆς χαλ-
 κίπιδι, διὰ τῆς τῆς ψευδαέ-
 15 τασκευῆς, ἐν τῷ μάλλόν τ' καὶ
 ἡπὶον διαφέρειν. τὸ δὲ αἰγύπτιον,
 περὶ μὲν τ' διὰ διαφέρει ἐμ-
 περικτωτέον ὄν. περὶ δὲ τὰς
 ὁφθαλμικὰς διωάμεις, πολλῶν
 λείπεται τὸ περὶ σκεπτικῶν.

20 Πρὶ Μελαθηρίας. Κεφ. ριθ'.

Τῆς δὲ μελαθηρίας, ἢ μὲν πρὸς
 τοῖς τ' ὀφθαλμῶν τομῶν ἀφ' ὧν
 ἂν μετακινῶν ὁ χαλκός ἐπ-
 πύρην ἀλμυρίδος βόπον. ἢ δὲ,
 ἐν τ' ἀνδρῶν ὁφθαλμῶν περὶ
 25 ἑρμηδίων τόπων, ἢ πρὸς καὶ γένους
 ἐστὶν. εὐερίσκειται δὲ πρὸς καὶ ὀφθαλμῶν
 ἐν κηκίᾳ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς τό-
 πους. Διαφέρει δ' αὐτὴς ἢ περὶ γένους
 κεία, ὁμαλὴ, καθαρά, καὶ ἐν τῷ δι-
 γνῶν ὕδατος μελανομένη ταχέως.

Διῶται

& sanguineū aut miniatū co-
 lorem cōtraxerit, tum demum
 eximenda est. Insidens autem
 spurcicia flatu expellenda, mox
 reponenda. Torretur etiānum
 perlatis carbonib⁹, vsquedum
 luteo colore palleſcat: aut ficti
 li subditis candentibus prunis
 subinde versata, donec igni cō
 flagret, & colorem mutet.

Misy. Cap. CXVII.

Misy asumendū natiōe Cy-
 prium, auri simile, durū quod
 friādō auri colorē imitatur, &
 stellæ modo splendet. Vim ha-
 bet, & vsionē cum chalcitide
 eandē, pręterquā qd pforicū ex
 eo non cōfiscitur, excessus de-
 fectusq; ratiōe tantū differēs.
 Egyptium autem ceteris prę-
 stat, vtpote qd efficacior habe-
 tur, sed ad ocularia medicamē-
 ta multò supradictō inferius.

Melateria. Cap. CXVIII.

Melateria geminæ est originis:
 quædā in faucibus cuniculorū
 qb⁹ æs eruit, salis modo cōcre-
 ſcit. Alia verò in sūma facie su-
 pradiCTORū locorū coit, q̄ ter-
 rena est. Quinetiā inuenitur in
 Cicia, & aliis quibuscūq; regio-
 nibus, fossilis quædam. Præstat,
 quæ sulphuris colorē trahit, le-
 uis, pura, æquabilis, & quæ cō-
 tactu aquæ cōfestim nigrescit.

P ij Vim

DIOSCORIDIS

Vim causticam eam obtinet,
quam & misy.

Sory. Cap. CXIX.

Sory existimarūt aliqui melan-
tereri esse, aberrātes, siquidē
fui generis est sory, ei nō ab-
simile: verū forei virus inest gra-
ue, & nausēā mouēs. Inuenitur
etiā in Aegypto, & aliis quibus-
dā regionibus, vt in Libya, Hi-
spania, & Cypro. Præfert Agy-
ptiū, quodq; friati nigrius appa-
ret, i multa foramina dehiscēs,
suppingue, insuper adstringēs,
& olfactu deuorationeq; ma-
gnū virus olēs, ita vt stomacho
in vomitiones effundat. Quod
autem friatū scintillas misyos
modo nō emittit, & alteri ge-
neris esse, & inualidū cēsendū
est. Vim & vstionē supradictis
similē habet: dolori dentiū, ca-
uernis inditū medetur, eōsq; ue-
labātes firmat: ischiadicis ex vi
no infusum auxiliatur: illitū cū
aqua, varos extinguit. Medica-
mētis admiscetur, quæ capillos
denigrāt. Hæc aut ferē omnia,
& alia quæ vstionē experta nō
sunt, perustis validiora esse exi-
stimantur: præter salem, & vini
facem, nitrum, calcem, & con-
similia, quæ cruda remissiora
sunt. Combusta enim, viribus
efficaciora redduntur.

Diphryges.

Διούριον δὲ ἔχει χλωστικὴν τὴν
αὐτὴν τῷ μύσῳ.

Πρὶ Σόριος. Κεφ. ρθ'.

Τὸ δὲ σόριον ἐν τοῖς ὁρεσὶ καλεῖται
καλὴν πρὶαν πλανόμοιον, ἰδιον γὰρ
ἔστι ἡ φύς, & ἀφ' ὁμοίων βρωμάτων
τερεν δὲ τὸ σόριον καὶ ναυτίας πει-
νητικόν. εὐείσκει δὲ ἐν αἰγύπτῳ,
καὶ ἐν ἡσίῳ δὲ τόποις, ὡς ἐν ἡ-
λίῳ καὶ ἰσπανίᾳ καὶ κύπερον. περικ-
τέον δὲ τὸ αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῷ
θραυδύῳ καὶ μελάντερον θανά-
τον. κατὰ τήσους τὸ πολλὰς ἐ-
χον, καὶ ὑπολίπαρον, ἐπὶ τῷ σόριον,
καὶ περὶ τὸ κατὰ ποσὴν ἢ ὁσπρῶσιν
βρωμάτων καὶ ἀναβρίσκον σομά-
χῳ. τὸ δὲ μὴ λαμπρύνον ἐν τῷ
θραυδύῳ καὶ ἐμφερὲς μίσθῳ, ἕτερον
ἡλὺς τε καὶ ἀδενὲς οἰητέον εἶναι.
Διούριον δὲ ἔχει καὶ καὶ σιν τῷ
αὐτῷ τοῖς περικερμαμένοις ἰατρῶν καὶ
ὁδονταλγίας ἐν πιδέμερον εἰς τὰ
βρώματα, καὶ τὸν ὑποστέλκας τὸ ὁ-
δοντας κρατύνει καὶ ἰσχυρὰ τοῖς
βονδεῖ μετ' αἴνου ἐκλυζόμερον
ἰόντους τὸ στέννισι ρθ' ὅσους
καταχρῖσθαι. μίγνυσι καὶ εἰς τει-
χῶν μελάσματα. κοινῶ δὲ τῷ
πᾶσι τῶν δυναμικώτεροι τὰ ἀκρω-
τα τὰ κεκαμμένων ἡμῶν πάλιν
ἀλῶν καὶ πυρὸς καὶ ἡβῆς καὶ πταῖας
καὶ τῷ ὁμοίῳ, ὅστις ὁμοῖον ἀνέ-
ται. καὶ ὁμοῖον τὸ πᾶσι διούριον
ἐμπερικτότερον γίνεται.

Πρὶ

Πρὶ Διφρυγῆς. Κεφ. ρη'.

Diphryges. Cap. CXX.

Τὰ δὲ διφρυγῆς τρία ἡνιττέον εἶ-
 δν. τὸ μὲν γὰρ μετὰ ἀγκυλὸν ἐστίν, ὃ δὲ ἐν
 κύτρω μόνῃ γίνεται· πικρὸν δὲ γὰρ ὄν
 ἀναφέρεται ἐν βυθῷ πηλὸς τ' ἐκείνῳ
 5 τὸ πῶν* ἔτα ἀνερχθὲν ξηραίνεῖ ἐν
 ἡλίῳ καὶ μετὰ ταῦτα φρυγάνοις κύ-
 κλω περιτεθείη μέθοις καίεται· ὅθεν
 καὶ διφρυγῆς ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπὸ ἡ-
 λίου καὶ τ' φρυγάνων καίεσθαι, καὶ ξηρο-
 ποιεῖσθαι, καὶ οἰοῖται φρυγῆσθαι. τὸ δ' ἔτε
 10 ἐστὶν τ' κατεργασθὲν χαλκῷ ὡς ὅτε
 ὑποσάβμῃ πῆς καὶ ὑπὲρ ἀφ' ἧς μὲν
 γὰρ πῦρ τὸ ἄρχει ὕδατος περιχυ-
 σιν, ὡς ἀνωτέρω ἐφ' αὐτὸν περι ἀγνῆς
 χαλκῷ διακερμένον, μετὰ πῦρ ἀ-
 ναίρεσιν τὰ χαλκῷ εὐείσκει ἐν τῇ
 15 χώνῃ ἐκείνῳ τῷ πυρμένῳ ἀν-
 τὸς τὸ τοιοῦτον εἶδος, πῦρ τε σύμῳ
 καὶ πῦρ γῆσιν χαλκοῦ ἔχον. τὸ δ'
 τεῖτον σκευάζεται ἔτω· λίθον τὸν
 λεγόμενον πυρίτιον συνθέντες εἰς
 καμίνον οἱ περὶ τούτοις ὄντες, καί-
 20 οῖσιν ἐπὶ ἡμέρας ἱκανὰς πύματον,
 ὅταν δὲ ἡ χροία μελάνθῃς γένη-
 ται, ἀνεκέρμενοι ἀποτίθενται. π-
 ηλὸς δὲ φασιν ἐν μόνῃ πῆς τὸν χαλ-
 κοῦ λίθον ἀποτελούσης ὕλης ἡβ-
 νῶσθαι τὸ περιεργασθὲν ὅταν ὀπίη-
 25 θείσῃ ἐν πῆς λεγόμενης ἀλωσιν*,
 ἀνερχθὲν εἰς τὸς βόθροις καὶ ἐν-
 ταῦτα καίεται. τὸν τε γὰρ κύκλω
 τόπον τῶν βόθρων ἐπιλαμβάνει,
 καὶ μετὰ πῦρ ἀναίρεσιν τῶν λί-
 θων οὐδὲν ἡπὶον εὐείσκειται. περὶ
 κριτέον

Diphrygis tria genera esse.
 creduntur. Quoddam enim
 metallicum est, quod in Cy-
 pro sola gignitur: lutosum
 nanque extrahitur, ex luto
 cuiusdam inibi specus: ex-
 tractum, sole siccat, mox
 circumpositis sarmentis vri-
 tur. diphryges ideo vocatū
 est, quod & à sole, & à sar-
 mentis vratur, arefcatur, & fer-
 mè torreatur. Alterum per-
 fecti æris, quasi subsidens
 fax est: siquidem post frigi-
 dæ aquæ offusionem, vt su-
 præ retulimus, cum de flore
 æris differeremus, sublato
 ære, fornacum ima parte co-
 hærens id genus inuenitur,
 & adstrictionem & gustum
 æris habens. Tertium sic fit:
 Lapidem pyriten, vt cal-
 cem multos dies cremant in
 camino: cumque colorem
 rubricæ contraxerit, exi-
 mentes reconduunt. Qui-
 dam tradunt hoc ex sola ma-
 teria, quæ lapidem æris gi-
 gnit fieri: quâdo in dictis a-
 réis afflata, & in scrobes trās-
 lata peruritur. Tūc enim am-
 bientē scrobis locum com-
 prendit, & exemptis lapi-
 dib⁹ nihilominus inuenitur.

P iij Prefertur

DIOSCORIDIS

Præfert quod sapore aris red-
dit, æruginisq; adstringens, &
vehemēter exiccans lingua: qđ
sibi exusta ochra nō vendicat:
quę cremata diphrygis vice ve-
nit. Vis ei⁹ adstringere perpurgare,
extergere, siccare, excre-
scentia consumere, vlcera ser-
pentia, & quę cacoëthe vocāt,
ad cicatricem perducere. Sup-
puratiōes terebinthina aut ce-
rato exceptum discutit.

Auripigmentū. Cap. CXXI.

Auripigmentū in eisde me-
tallis, quib⁹ sandaracha gigni-
tur. Optimū existimat^r crusto-
sum, aureo colore micās, nulli
materiæ permistū, in squāmas
fissile: quale in Mysia Hellepō-
ri nascitur. Huius duo genera
fluxerunt: Vnum supradictum
est. Alterū glandis effigie, palli-
dū, & colore sandarachā imi-
tans, glebofum, ex Ponto &
Cappadocia defertur: qđ etiā
secūdum locū tenet. Torretur
in testa noua viuis carbonibus
subiectis, absiduoq; versat^r, do-
nec igne flagret, & mutet co-
lorem: deinde refrigeratū, tri-
tūmque recōditur. Vim habet
adstrictoriā, & erodentē, cru-
stas cum vehemēti vredine, &
violēto morſu excitat: reprimi-
t^r excrescūt, & capillos euellit.

Sanda-

κρίτεον δ' αὐτὸ τὸ τῇ γένεσι ἔγ-
χαλκον. * ἰζὼν σύφον τὴν ἀνα-
ξηραίνον ἰκαδὸς τ' ἰκλῶσαν. ὁ δὲ
ἢ κακὰ μὲν ὁ χεῖρα ἢ κεκτῆν⁹ ἢν
δὴ καὶ οὐκ ἀντὶ διφρυγῶν πα-
ποθέσκουσιν. Διῶαμιν δὲ ἔχει συ-
πτικὴν τ' ἀνακαθαρτικὴν ἐπιτῆτα
μύως, σπικτικὴν τ' ἢ ξηραντικὴν
ἢ καλὰ συλινκὴν ὑπερσπικώσεως,
ἀπυλωτικὴν κακοήδων ἢ ἐρπυσ-
κῶν. Διαφορεῖ ἢ ἀποσύματα ἀ-
ναλκιδέν τερεβινθῇ ἢ κηρωτῇ. 10

Πρὶ Ἀρσενικῷ. Κεφ. ρκδ.

Ἀρσενικὸν καὶ τὰ αὐτὰ γινώσκον⁹
μέταλλα τῇ συνδεσθῇ. ἄριστον
δὲ ἡγήτεον τὸ παλαιώδες ἢ χρυ-
σίον τῇ χροίᾳ, πᾶς τε πλάκας
λεπτομέρους ἔχον ὡς αἰεὶ ἐπικει- 15
μύας ἀλλήλους. ἔστι δὲ ἀμυγῆς
ἑτέρας φύσεως. τοῦτον δὲ ἔστι τὸ
γινώσκον ἐν μυσία τῇ ἐν ἑλλή-
σπονδῳ. ἔστι δ' αὐτῷ δύο εἶδη. τὸ μὲν
ἐν οἷον ποσειδῶν. * τὸ δὲ διήο βα-
λανόςδης ἢ ὠχρόςδης ἢ συνδε- 20
ραχίον ἢ χροῖα. * ἐκ πόντου ἢ κατὰ
πελοπόννησον φερόμενον. δευτέρου δ'
τὸ τοῦτον. ὁππῶς δὲ ἔπ' * ἐπ'
ὁράκι καὶ ἢ ἐπ' αἰσθητικῶν αὐτῶν
δὲ ἐπὶ διατύκῳ ἀνθρακος ἢ σφέ- 25
ρε συνελθὼς, ὡς δ' ἀνὰ πυρῶν, ἢ
μεταβάλλῃ. ἰσχυρὸς ἢ λεανὸς ἀπο-
τίθεται. Διῶαμιν δ' ἔχει σπικτικὴν
τ' ἢ συπτικὴν ἢ ἐκρωπτικὴν μὲν
πυρώσεως ἢ βλαβῆς διέξεως ἔστι δ'
ἢ τ' τελεντῶν, ψιλοῖ δ' πείχεται.

Πρὶ

Πρὶ Σανδαράχης. Κεφ. ριβ'.
 Σανδαράχην ὃ περιττόν τ'
 καὶ αὐτὴν, πύρρον, οὐδ' αὖτε, ἐν-
 λέαντον τε καὶ καὶ δαδὸν, κινναβα-
 εἶζον τὴν χροῶν, ἢ ὃ δειώ-
 5 σι ἀποφορᾶν ἔχουσιν. Διὰ μιν
 δὲ ἔχει καὶ ὁπίσιν τ' αὐτ' τῷ ἀρ-
 σενικῷ δερματὶ καὶ καὶ δὲ ὁπίσιν
 ἀναλκωδὲς ἢ ῥητίνης, καὶ λευκὸς ὁ-
 νυχας σὺν πύρρῳ ἀρτίστον καὶ πρὸς
 φθειράσιν σὺν ἑλαίῳ ποιεῖ φύ-
 10 ματὰ τε σὺν σέσπιδι διαφορεῖ. ἄρ-
 μόζει δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐν ῥήσι καὶ
 σόμασιν ἑλκυσιν, καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ
 ἐξ ἀνθήματα σὺν ῥοδίῳ καὶ πρὸς
 κονδυλώματα. Δίδεται καὶ ἑμπνί-
 καῖς, σὺν οἰνομύλῳ. καὶ ὑποδυ-
 15 μᾶται σὺν ῥητίνῃ καὶ πρὸς πα-
 λαὴν βήχα, διὰ σφονγὸς ἑλκω-
 μένῃ τῷ ἀτμοῦ τῷ σόματι. Φα-
 νύ τε ἀποκαθαίρει ἐκλειχρῆσιν
 σὺν μέλιτι, καὶ ἀδματτοῖς σὺν
 ῥητίνῃ κατὰ πότον δίδεται.

20 Πρὶ Στυπνείας. Κεφ. ρκγ'.
 Στυπνείας δὲ χροῶν παῖ ἐν-
 δος, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῇ αἰγύ-
 πῳ μετὰ ἄλλων εὐείσκειται. ἔστι
 γὰρ ὁ γένος τῆς βωλίδος ἀν-
 25 δος. ῥηναῖται δὲ καὶ ἐν ἄλλοις
 πρὸς τόποις, ἐν κηλῇ, ἐν μακα-
 δονίᾳ, ἐν λιπάρις, καὶ σαρδο-
 νίᾳ, καὶ ἱερὰ πόλει τῆς Φρυγίας,
 λιβύῃ, ἀρμενίᾳ, καὶ ἐν ἄλλοις
 δὲ τοῖς πλείστον ὅπως ἢ μίλ-
 30 τος. ἔστι δὲ αὐτῆς εἰς πλείους.

πρὸς

Sandaracha. Cap. CXXII.

Sandaracha probatur rufa,
 & saturatio, & aliena materia
 vacans, friabilis, cinnabaris co-
 lore, sulphuris virus redolens,
 Dos eadem & vstio, quæ auri-
 pigmento: explet alopecias, re-
 fina excepta, & scabros vn-
 guis cum pice eximit: contra
 phthiriasin ex oleo efficax est.
 Tubercula cum adipe discu-
 tit. Prodest ad narium orisque
 vlcera, & cæteras pabularum
 eruptiones cum rosaceo: item
 condylomata. Datur ex mul-
 so, purulenta extusis etibus. Suf-
 fitur quoq; cum resina, aduer-
 sus veterem tussim, raptio per
 fistulam nidore: vocem ex-
 pedit, cū melle delincta
 suspiriosis cum resi-
 na in catapotio o-
 ptimè datur.

Alumen. Cap. CXXIII.

OMNE aluminis genus fe-
 rè in Ægypto, & in eisdē me-
 tallis inuenitur: etenim scisile
 quoddam, quasi flos glebosi in-
 telligitur. Gignitur & in aliis
 quibusdam locis, in melo, in
 Macedonia, in Liparis, Sar-
 dinia, Hierapoli Phrygiæ. A-
 phrica, Armenia, & plerif-
 que aliis regionibus, sicut & ru-
 brica. Plurimæ eius species:

P iij verum

DIOSCORIDIS

verū ad medēdi vsum, scissille,
rotundū, et liquidū expetitur.
Optimū est scissile, præsertim
recens, cādidissimū, gustu per-
quā adstringēs, graue olens,
calcolorū expers, nec glebulo-
se aut affulose cōpactū, sed si-
gillatim in capillamēta quādā
canescētia dehiscens, quale est
quod trichites, quasi capillare
nominat, in Ægypto natū. Re-
peritur quoq; lapis huic alumi-
ni persimilis, qui gustus iudicio
dignoscit, quod nō adstringat.
Dānaf in rotūdi genere, quod
manu confictū est, sed ex figu-
ra deprehenditur. Asumendū
autem suapte natura rotundū,
bullis turgēs, albo propius, at-
que validius adstringens, præ-
terea nō nihil palloris cū qua-
dā pinguitudine præ se ferens,
sine arenis, friabile, natiōe Æ-
gyptiū, aut ex insula Melo. Li-
quidi probatio, vt sit lympidū,
lacteum, æquale, & semper suc-
co madēs, sine lapidibus, atque
quendā coloris igniculū expi-
rās. Vim habent excalcificandi
stringēdi, & expurgādi, q̄ cali-
ginē pupillis oculorū offūdūt:
genarū carnē, cæterisq; excres-
cētias extenuāt. Scissile rotun-
do efficacius intelligitur. Vri et
torreri chalcitidis mō debent.

Putrescētia

πρὸς δὲ ἰατρικὴν χρῆσιν λαμβά-
νεται ἢ ῥατὴ τε καὶ ἢ στρογγύλη καὶ
ἢ ὕρξας. ἀείσῃ δὲ ὑπάρχει ἢ ῥα-
τὴ, καὶ τῶν τῆς ἢ πρὸς σφῶτος καὶ
λευκὴ ἄραν, καὶ ἀλιδος* καὶ βαρυ-
ζος σύφκας τε ἐν τῶν, ἐπὶ τὸ εἶ
πεπρωμένη βωλκιδόν, ἢ ῥαδαν-
δόν, ἀλλ' ἐξασμένη κατὰ μόνον-
δας πλαιῖς θρίξιν ἐμπερῶς, οἷα
ὄσιν ἢ λεροῦν τεύχης, ῥυνομέ-
νῃ δὲ ἐν αἰγύπτῳ εὐερίσκειται δὲ
καὶ λίδος ἐμπερῶς αὐτῇ ἄραν, ὅν 19
διακριτέον τῶ τῆς γεύσεως κρι-
τηρίῳ μὴ σύφοντα. τῆς δὲ στρο-
γύλης ἢ χειροποίητος ἀδολιμος
ὑπάρχει· γινώσκειται δὲ ἐκ τοῦ
ῥήματος. περὶ αὐτῆς δ' ἂν εἴη
ἢ φισκῶς στρογγύλη καὶ πεμπολυ- 15
γῶδης, ὑπολευκός τε καὶ σύφκας
ἐρρωμένως, ἐπὶ δὲ πρὸς ἀ-
χρόντης ἄμα καὶ λιπαρίας ἐχου-
σα, πρὸς δ' αὖ τούτοις ἀλιδος τε καὶ
ἐνδρυδης, καὶ ῥύει μυρία ἢ αἰ-
γυπία. τὴ δὲ ὕρξας τῶν μέλισσας 20
διαφανῇ πρὸς κριτέον καὶ χαλακῶ
δὴ, ὁμαλὴ καὶ ἢ διόλκῃ χυλῶδῃ,
ἐπὶ ἢ ἀλιδόν καὶ πυρετῶδες αὐτοπνέ-
ουσαν. Διωάμιν δὲ ἐχρῶσι θερυμα-
τικὴν, συπτικὴν* ἀπὸ καθαρτικῶν
τῶ ἐπισκοτοῦντων τῶ κόρας τῆ- 25
κουσαν ἢ καὶ τὰς ἐπὶ τῷ βλεφάρων
σάρκας καὶ τὰ ἄλλα ὑπὸ σφκῶ-
ματα. ἐνεργαστέραν δὲ τῆς στρο-
γύλης τῶν ῥατῶν ἡνιότος. καλόν-
ται δὲ καὶ ὁπῶν ὡς χαλκίπης·
ἰσχυρῶς

ἰσχυροὶ δὲ καὶ σπινθερόντας· αἱ μὲν ῥ-
 ραγίας οὐλαὶ παλαιδόντα στέλλουσιν·
 καὶ ὁδόντας σπινθερόντας κρατυύ-
 σιν συν ὀξείῃ ἢ μέλιτι. ἄφθας δὲ
 ἀφελῆται συν μέλιτι, καὶ ἐξανθή-
 5 ματα καὶ ῥεύματα ἐν ὧσιν συν
 πολυρόνου χυλῷ· λέπρας δὲ ἀρ-
 μύζουσι συν κράμβης φύλλοις,
 ἢ συν μέλιτι ἐκκεῖται· καὶ κνησ-
 μοῖς, ὅνυχας τε λεπτοῖς καὶ πε-
 ρυλίοις καὶ χυμέτοις συν ὕδα-
 10 τι καταιονοῦναι. συν τρυγὶ δὲ
 ὀξέος καταιονοῦναι μετὰ κη-
 κίδος ἴσως καλὴν μὲν πρὸς φα-
 γεδαμνικῇ, πρὸς δὲ νομῇ συν
 ἅλσιν διπλοῖς· πικρυνάσεις δὲ
 συν ὀξέει καὶ πόσῃ σιγῇ
 15 καταιονοῦναι· κοινῶν τε καὶ
 φθειρῶν καὶ πικρυνάσεων συν ὕ-
 δατι καταιονοῦναι, βοήθει μα-
 * οἰδήμασιν τε καὶ μαχαλῶν καὶ
 βουβώνων δυσωδίας κατάρχει-
 σιν· ἢ δὲ μηρία καὶ πρὸς ἀσπ-
 20 κηψίαν σπινθερόντας πρὸς τῆς σιν-
 δου παρὰ τὴν δεινὴν τῷ σώματι τῆς
 ὑστέρας· καὶ ἔμβρυα ἐκπνέουσι·
 ἐπουλοῖσι τε καὶ σαφυλαῖς καὶ πα-
 ρειδύμοις ἐπιπείθει· καὶ σώμασι
 καὶ πρὸς ὅτα καὶ αἰδοῖα συν μέ-
 25 λιτι ἐπιχρίσιν.

Πρὸ Θείου. Κεφ. ραδ'.

Θεῖον δὲ ἄριστον ἡμῶν, τὸ ἁ-
 πλὴν καὶ λαμπρύνον τῇ χροῇ,
 διαφανές τὸ καὶ ἁγνόν. τὸ δὲ πεπ-
 ρωμένον, τὸ χλωρόν τὸ καὶ ἐυκρίν.

Ἰονα-

Putrescētia vlcera compescūt;
 sanguinis fluxiones inhibent;
 gingivas humore pręgnantes
 cōprimūt: motus dētiū cū ace-
 to & melle firmāt. Profunt cū
 melle vlcerib⁹ oris, eruptioni-
 bus papularū, & fluxionibus
 auriū, cum sanguinalis herbę
 succo: lepris cōueniūt cū bras-
 sicę foliis aut melle cocta: itē
 pruritui, & vnguim scabritiis,
 pterygiis, & pernionib⁹, asper-
 sa cū aqua. Valent cū aceti fa-
 ce, & galla, pari pōdere crema-
 ta, ad phagedęnas vlcerum, &
 cū salis duab⁹ partib⁹, ad vitia
 quę pascūt: furfures cū eruo et
 pice illita abstergūt: ad lendes,
 pediculos, ambusta, cum aqua
 illita auxilio sunt. Cōtra tumo-
 res, & graue alarū inguinūque
 vir⁹, illinunt. Ex Melo autē adue-
 ctū, mulieribus pręstat ne cōci-
 piāt, ante coitū ori vuluę indi-
 tū: partus quoq; extrahit: gingi-
 uis, si caro excreuit, vuę ac tō-
 fillis accōmodātur: ori, auribus
 & verēdis cū melle illinuntur.

Sulphur. Cap. CXXIII.

Sulphur optimū existimatur
 viniū, quod apyron vocāt, nite-
 dulę modo splēdidū, perlucēs,
 minimē lapidosum, Probat in
 genere sulphuris ignē expti, qđ
 virer, ac prępingue spectatur.

Pluri-

DIOSCORIDIS

Plurimum in Melo & Lipara
gignitur. Supradictum sulphur
calfacit, discutit, & celeriter cō-
coquit: prodest tussib⁹, fufpirio
fis, purulenta extufisientibus in
ouo sumptū, aut fuffitum: prae-
terea partus, vsti nidore extra-
hit: lepras, lichenas, scabros vna-
gues, cum refina terebinthina
mistum, aufert: cum aceto autē
illitum, ad lepras efficax est: vi-
tiligines tollit: scorpionis icti-
bus, addita refina, medetur cū
aceto verò, draconis marini
scorpionisq; plagas sanat. Pru-
ritus toto corpore erumpētes,
cum nitro deterfum, fedat: re-
gium morbum emendat, in-
sparsum fronti cochlearis men-
fura, aut in forbili ouo sumptū.
Facit ad grauedinē, & destilla-
tiones: sudores quoq; consper-
sum inhibet: podagricis, cū a-
qua & nitro illitum, conducit:
grauitatem auditus, suffiti ni-
dore raptim per fistulam hau-
sto, sanat: lethargicos suffitu
excitat: erumpētē vnde cun-
que sanguinem sistit: contusis
auribus, cum vino & melle il-
litum medetur.

Pumex. Cap. CXXV.

Pumicis probatio, vt magno-
pere leuis, spongiosus, scissilis,
nec arenosus, item teri facilis,

&

γινώσκειται δὲ παλαιοὶ ἐν μέλει καὶ
λίπαρᾳ. θερμαίνει δὲ τὸ περὶ τὴν
μύρον καὶ διαφορεῖ καὶ πεπαι-
νεῖ τὰ χεῖρας· βήχας τὲ καὶ ἐμ-
πνοίς καὶ ἀσθματικούς ὠφελεῖ
ἐν ὧν λαμβανόμενον καὶ ὑπο- 5
δυμώμενον· περὶ δὲ τοῖς τοῖς
ἐμβρυα κατὰ τὴν ὑπόδυμωσιν
καὶ λέπρας, ἐπὶ δὲ λειχῶας καὶ
ὄνυχας λεπτεροῖς αἵματι τριβέντινῃ
μυχθὲν ῥητίνῃ· συνὲξ ἐστὶ δὲ κα-
ταχειρόμενον, ποιεῖ μὲν καὶ περὶ 10
λέπρας· αἶματι δὲ καὶ ἀλφουῖς ἰσ-
ταὶ καὶ σκορπίων πληγὰς μυχθὲν
ῥητίνῃ· συνὲξ ἐστὶ δὲ καὶ δρακοντίου
δαλασίου καὶ σκορπίων πληγὰς
ἰσῆται. παύει καὶ τὸν κατὰ τὸν
σῶμα κνησμόν (ὡς νύττω σμηρό- 15
μενον· ἀποκαθαίρει δὲ καὶ ἰκτερίν,
κοχλιαεῖα πληγὰς ἐπιπασσόμε-
νον τῷ μετώπῳ, ἢ μὲν ὡς βοφητὴς
λαμβανόμενον· καὶ περὶ κορυζαν
δὲ καὶ κατὰ ῥῆσιν ποιεῖ καὶ ἰδρωτάς
τέλλει κατὰ παστέμενον· καὶ περὶ 20
ρεϊκοῖς (ὡς νύττω καὶ ὑδατι κατὰ
χειρὶν συμβάλλεται· καὶ δυση-
κοίαν ὑποδυμώμενον διὰ σφω-
νός τεραπείας· καὶ ληθαργικούς ὑπο-
θυμώμενον· αἰμορροῦσαν δὲ ἰσθμὸν
θλάσεις τὲ ὧτων συνὲξ ὧν καὶ 25
μέλει κατὰ χειρόμενον ἰσῆται.

Περὶ Κισσίου. Κεφ. ρλζ.

Κισσίου δὲ περὶ κριτίου δὲ ἀ-
γαν κόφιν, καὶ πλύκρον, γαστρί-
τι καὶ ἄλλων, ἐπὶ δὲ ψαδυσά τε

καὶ

ἢ λευκὴν, καυσέον δὲ ἕτοιμα λαβὼν
 αὐτῆς ὅπου αὐτὴν θέλῃς, διαπύροις
 ἔγκυρτον ἀνθράξιν, ὡς δ' αὖ ἐκ-
 πυρωθῇ, ἀνελόμενος σβέσον οἶνον
 εὐόδει· ἢ πάλιν πυρώσεις σβέσον·
 5 τὸ δ' ἢ τρίτον ἀνθράξιν αὐτὴν καὶ
 εὐατῶν, ἢ αὖ πάλιν, ἢ ἀποσέ-
 μνος χρῶν. Δυνάμει δὲ ἔχει
 συπικνὴν τε καὶ συμκτικὴν οὐλάν,
 ἀποκαθαρτικὴν τῶν ὀπισθοστομῶ-
 των τοῖς κόραις μετὰ τῇ θέρματι
 10 γειν· ἐλκῶν τε πληρωτικὴν καὶ κα-
 τουλωτικὴν· ἔτι δὲ καὶ κατασα-
 πτικὴν ὑπερῶν, καὶ συμκτικὴν ἰδίων
 πον λεία, καὶ ὑπερπικνὴν σέμα-
 τος· καὶ εἰς ἕλκωσιν πειχῶν ἐπιπῆ-
 δειον. Θεόφραστος δ' ἰσχυρεῖ, ἐὰν εἰς
 15 ζέοντά τις οἶνον πῖθον καὶ ἡμί-
 σθην, παύσει· παρὰ ἡμίση δὲ
 ζέον τὸ οἶνον.

Περὶ Ἀλῶν. Κεφ. ρκς'.

Τῶν δὲ Ἀλῶν ἐν ῥέεσσι μὲν
 ὅστις τὸ ὀρυκτὸν· τοῦτο δὲ κοι-
 20 νῶς μὲν τὸ ἄλγιον καὶ λευκὸν καὶ
 διαφανές, πυκνὸν τε καὶ ὁμα-
 λὸν τῇ συγκρίσει. Ἰδίως δὲ τὸ ἁμ-
 μωνιακὸν τῷ ἥθει, εὐχριστὸν τε
 καὶ εὐδείας τὰς διαφύσεις ἔχον.
 τοῦ δὲ θαλασπίου τὸ πυκνὸν πα-
 25 ραληπτόν· καὶ λευκὸν καὶ ὁμαλόν.
 χάλισον δὲ ἐν κύπρῳ καὶ κύπρου
 τῇ σαλαμῖνι γίνεται καὶ μεγάρ-
 εις, καὶ ἐν σικαρία καὶ λιβύη.
 ἐν τοῖς λεγομένοις δὲ καὶ τὰ λε-
 γόμενα περικριτέον. ἐν τῶν ὁρίων

δ

& candidus. Crematur flagra-
 tissimis carbonibus obrutus,
 & ubi canduerit, extractus, vi-
 no restinguitur odorato: ite-
 rumque incensus extinguitur:
 & tertia vitione exemptus, &
 per se refrigeratus, ad usus
 conditur. Vis eius adstringe-
 re, gingivas abstergere: pur-
 gat cum calfactione, quæ ca-
 liginem pupillis offundunt: ex-
 plet vlcera, & ad cicatricem
 perducit: excrementa cohi-
 bet. Fit ex farina eius dentifri-
 cium. Corpori crustam obdu-
 cit: auellendis capillis aptus.
 Theophrastus author est, si qui-
 quam in bullientem vrceum
 vini pumicem iniecerit, feruo-
 rem statim sedari.

Sal. Cap. CXXVI.

Sal fossilis efficacior est: co-
 munitur, si est candidus, calcu-
 lis vacans, & perspicuus, den-
 sus, æquali compage. Peculia-
 riter ammoniacus natione lau-
 datur, si modo findi facile pos-
 sit, & in recta segmenta didu-
 ci. In marino sale eligendus est
 candidus, æqualis, defusus. Proba-
 tissimus in Cypro fit, & Sala-
 mine Cypri, & Megaris, in Si-
 cilia & Aphrica. Sed inter di-
 cta salis genera lacustris præ-
 fertur: sed multò validissimus
 est

DIOSCORIDIS

est Phrygius nomine tapeus, δὲ αὐτὸς ὅστις τὸ φρύγιον, χαλούμε-
aut tritæus, aut gâtæus. Salis na- γον δὲ ταπεινόν. Διούσιον δὲ ἐ-
tura in commune perquā vti- χροισιν οἱ περὶ φρυγίαν ἄλλες κοι-
lis est: adstringit, absterget, ex- νῶς πολὺ χρῆσιν, συπτικὴν τε καὶ
purgat, dissipat, reprimat, ex- σπληνικὴν, καὶ ἀποκαθαρτικὴν καὶ
tenuat, & crustas inducit. Sed διασπληνικὴν, ἐπὶ δὲ κατὰ σπλη- 5
hoc interest, quod alius alio sit κλὴν καὶ ἐσθλαπτικὴν, καὶ ἐσθλαπτικὴν.
præstantior. Quin & à putre- τῷ μᾶλλον καὶ ἡττοῖ διαφέροντες.
dine vindicat. Admiscetur me- εἰς δὲ καὶ σπυγδόνων ἐσθλαπτικοί.
dicamentis pforas abstergen- καὶ σπυγδόνων ἀσθλαπτικοί.
tibus. Excrecentia in oculis καὶ σπυγδόνων ἀσθλαπτικοί.
reprimat, & pterygia cōsumit, καὶ σπυγδόνων ἀσθλαπτικοί.
cæterâsq; carnis extuberatio- καὶ σπυγδόνων ἀσθλαπτικοί.
nes tollit: clysteribus infundit- 10
ur: discutit lassitudines ex ο- σι, καὶ τὰς ἄλλας δὲ ἐσθλαπτι-
leo illitus. Contra hydropico- σεις ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-
rum tumores auxiliatur, dolo- τοί καὶ κόπον λυθῆνοι, σπυγ-
résq; in faccis fotu mitigat, & δόνων καὶ ἐσθλαπτικῶν, πνεύματι
pruritus sedat, ex oleo & ace- τῷ ὅστις αὐτὸ ἐν σπυγδόνων ἀσθλαπ- 1
to infriçtus ad ignem, donec τικῶν ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-
sudent. Item lichenas, lepras, σι καὶ κόπον λυθῆνοι, σπυγ-
pforâsq; Anginam ex melle, δόνων καὶ ἐσθλαπτικῶν, πνεύματι
aceto, & oleo illitus leuat: ton- τῷ ὅστις αὐτὸ ἐν σπυγδόνων ἀσθλαπ- 1
fillis vuçque, cum melle tostus. τικῶν ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-
Vlceribus in ore manantibus, σι καὶ κόπον λυθῆνοι, σπυγ-
gingivis quas humor vexat, & δόνων καὶ ἐσθλαπτικῶν, πνεύματι
phagedænis vlcera, cum po- τῷ ὅστις αὐτὸ ἐν σπυγδόνων ἀσθλαπ- 1
lenta crematus illinitur. aduer- τικῶν ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-
sus scorpionum ictus, cum li- σι καὶ κόπον λυθῆνοι, σπυγ-
ni femine: contra serpentium δόνων καὶ ἐσθλαπτικῶν, πνεύματι
morsus, cum origano, melle, τῷ ὅστις αὐτὸ ἐν σπυγδόνων ἀσθλαπ- 1
hyssopo: aduersus cerasten, cū τικῶν ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-
pice, aut cedria, aut melle au- σι καὶ κόπον λυθῆνοι, σπυγ-
xiliatur. Contra scolopendræ δόνων καὶ ἐσθλαπτικῶν, πνεύματι
morsus, cum melle & aceto: τῷ ὅστις αὐτὸ ἐν σπυγδόνων ἀσθλαπ- 1
aduer- τικῶν ἀσθλαπτικοί καὶ κλυσιμῶν ἐσθλα-

- πρὸς ὃ σφυκτὸν πληγὰς καὶ περιό-
 νας καὶ πρὸς ἡνδράκινα τὰ ἐν κε-
 φάλῃ, θυμὸς τε καὶ φύμαλα σὺν σέα-
 πι μοχέω ἀδμηφθέντες· σὺν σα-
 φίδι δὲ ἢ σέαπι ὑέω ἢ μέλιτι, δο-
 5 ῖππες διαφορεσι. καὶ ὄρχων οἰδύ-
 ματα, σὺν ὀριγάνῳ καὶ ζύμῃ θαπὼν
 * πεπαίνουσι. καὶ κροκοδιλοδύκτοις
 βοηδοῦσι, ἐνδεθέντες εἰς ὀδόνιον
 λείω, καὶ βαπτίζοντες εἰς ὕδρος συφο-
 ρύων τῷ μερῶν τοῖς ἐνδεσμοῖς. θη-
 10 ρισδύκτοις τε βοηδοῦσι, καὶ πρὸς ὑπώ-
 πια παροσώπα σὺν μέλιτι. καὶ παρὸς
 ὁπῶ μήκανος πίσι, καὶ πρὸς μύκη-
 τας σὺν ὀξυμήλιτι πινόμενοι, παρὸς
 ὃ σρέμμαλα σὺν δαύρω καὶ μέλιτι
 πρὸς πυρίχματα ὃ σὺν ὕδατι ἐπι-
 15 τεθέντες ἐν ἐὼσι φλυκταίνουσιν πο-
 διαχοῖς τε ὁμοίως ἐπιτίθενται,
 πρὸς ὠιδιρίαν τε σὺν ὀξυέρισι πύ-
 λατά τῃ καὶ ἔρπητας ἰορῶσι μετ' ὀ-
 ξυς καὶ αἰχμηδένες ἢ καὶ ἀπλάδεν-
 20 τες σὺν ὑπώπαι· χαμῆον ὃ ἀλλύς
 εἰς ὀφθαλμὸν ἀγγεῖον ἐμβάδοντας
 καὶ ἐπιμελῶς πωμάσαιτες, ἢ αὐτὴν
 ἐξήλων, ἀνθρακίαν τῇ ἐγκρύψαν-
 τας ἀρχεῖς ἐκπυρῶσεν. πινὲς δὲ
 τὰς ὀρυκτοὺς σελίτι πεπλάσαιτες
 εἰς ἀνθρακίαν ὑποτιθέντες, ἐάσωσι ἀ-
 25 ρχίς αὐτὴν τὸ σάρις κατακαθ' ἑνὲς δὲ
 καὶ τοὺς κοινὰς ἀφ' αὐτῶν τῷ βότειν
 καμίν. ἀποκλύσας αὐτοὺς ἀπαξ ὕ-
 διου, καὶ ἐάσας ξηρανθῆναι, ἐμβάδου
 εἰς χύδαν, καὶ πωμάσας ὑπὸ καμ-
 κινῶν ἕως αὐτὴν κλέπτει ἐξήλων.

Περὶ

adversus vesparum ictus, & te-
 redines, albidasque capitis pu-
 stulas, thymos & tubercula,
 cum seuo vitulino: furunculos
 cum vva passa, aut suillo adipe,
 aut melle discutit. Testium
 tumores cum origano, & fer-
 mento maturius concoquit.
 Crocodilorum moribus auxi-
 liatur, tritus, in linteolo & in-
 tinctus aceto, ita vt vinculis lo-
 ca constriuantur. Prodest ad
 bestiarum morsus, sugillationes
 in facie, ex melle. Contra
 haustu opium & fungos, cū a-
 ceto multo bibitur. Luxatis im-
 ponitur cū farina, & melle: am-
 bustis igni cū oleo impositus,
 pustulas erumpere nō patitur.
 Podagricis itidem imponitur,
 & aurium doloribus cum ace-
 to: ignes sacros, & vlcera quæ
 serpunt cum aceto aut hyssopo
 illitus sistit. Vritur fictili, di-
 ligenter opertus ne exiliat, con-
 ditusque prunis, vsquedum ef-
 feruescat. Aliqui fossilem suba-
 cto polline obliniunt, & car-
 bonibus subiciunt, vsquedum
 eius crusta exuratur. Solet &
 sal communis hoc modo vri:
 Aqua semel abluitur, & ficca-
 tus in ollam coopertam mitti-
 tur, subito igne, moueturque,
 donec iam non exiliat.

Salis

DIOSCORIDIS

Salis spuma.

Cap. CXXVII.

Spuma salis, spumosi maris
lanugo siue ramentum est, in
exilibus petris inuentum, cui
vis eadem quæ sali.

Muria. Cap. CXXVIII.

Muria effectus salis præbet,
abstergitq; dysentericis infun-
ditur, etiam si nome intestina
corripit: & ischiadicis veteri-
bus. Ad fatus, aquæ marinæ
vsum præstat.

Flos salis. Cap. CXXIX.

Flos salis flumine Nilo de-
fluit: lacubus tamen quibusdā
innatat. Assumendus qui cro-
cei coloris est, odore ingrato,
ceu gari. Interdum longè ma-
gis virus olet, gustuque morda-
citer, & pinguius lentus. Fucu-
losus autem rubrica, aut scrupu-
losus, improbatur. Prætereasyn-
cerus non nisi oleo resoluitur:
adulteratus nonnulla ex parte,
etiā aqua diluete factitiū colo-
re. Ad vlcera quæ cacoethe vo-
cātur, & phagedenas, genitaliū
nomas, & purulētas aureis, effi-
cax est: oculorū hebetudines,
cicatrices, albuginēsq; tollit.
Emplastris vnguentisq; coloris
causa, vtrofaceo, misce: sudorē
cit: aluū turbat, in vino aut a-
qua sūptus: stomachū male ha-
bet. Additur

Περί Ἀγνης ἀλός.

Κεφ. ρκζ'.

Ἀλος ἄγνη ἐπι-ἰγυμά ἐστιν ἁ-
λὸς ἀφράδους, δεισιπόρῳρον ἐπὶ
τῶν πετειδίων. Διωάμιν ὅ ἔχει
τὴν αὐτὴν τοῖς ἁλοῖν.

Περί Ἀλμυς. Κεφ. ρκδ'.

Ἀλμυ τὴν αὐτὴν τοῖς ἁλοῖν ἔ-
χει ἐνέργειαν, στικτικὴν. Δυσεντε-
ρικοῖς τέ ἐστι τοῖς κτ' νομῶν ἔγ-
κλυσμα, καὶ ἰσχιαδικῶς χροῖοις.
πρεὶς τε κατὰ τὴν σπῆιν ἀμύζει 10
ἐφ' ὅν θαλασσῶν ἐστι χροῖοις.

Περί Ἀγνης ἀλός. Κεφ. ρκδ'.

Ἀλὸς δὲ αὐτὸς κατὰ ῥεῖν ἰδὼ
τῶν γέλω πετομῶν ἐρίσεται δὲ
λίμναις ποῖ. παρὰ τὴν πύλιν δὲ τὸ
χροκίζον τῇ χροῖᾳ. ὑποδυσωδέ- 15
σεις, ὡς πρὸ γάρ εἰς. ἐρίσεται δὲ ἔν
* δυσωδέσεις μᾶλλον καὶ τῇ
γνώσει δηκτικᾶτες καὶ ὑπολί-
παις. τὸ δὲ ἐμμικτον ἢ ἀρόμ-
κοῖς ἔχον, φαῦλον ἡγνέον. ἐπὶ τὸ
ἀκέραιον ἐλαίῳ συνανέται μὴ- 20
νον * τὸ δεδολωμένον δὲ ἐν μέ-
ροις καὶ ὑδατος. ποιεῖ δὲ πρεὶς τὰ
κακοῦσθι καὶ φαρμακικὰ ἔλκνη, καὶ
νομάς τὰς ἐν αἰδοῖοις, καὶ ὅσα
συσφύσσονται, καὶ ἀμεινωπίας καὶ
ταῖς οὐλαῖς αἶρει καὶ λευκάματα. 25
μίζνεται καὶ ἐμπαλάσσει καὶ μύ-
ρσις εἰς χροῖον ὡς καὶ ῥοδίνω.
ἐστὶ δὲ καὶ ἰδρώτων κνηθηκόν
κοιλίας ταρακτικόν, σὺν οἶνον
καὶ ὑδατι ληφθέν. κακοσώμαχον.
μίζνεται

μύνηται ἢ ἀκόποις ἢ σμήγμα-
σι πρὸς τειχῶν * λευκασιμόν καὶ
καπνίου ὅτι δριμύ, πυρωπικόν
ὡς ὅτι οἱ ἄλλοι.

Περὶ Νίτρου. Κεφ. ρλ'.

Νίτρον περιχρίτεον τὸ κοῦφον,
καὶ ῥοδωπὸν ἢ λευκὸν τῷ χροῶν,
κατατετρηνύκον, οἷσι περὶ πογγῶ-
δες π, τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ ἐκ τῶν
βουβῶν. Διυάμην δέ ἔχει με-
τασυκριτική.

Περὶ Αφροῦ νίτρου.

Κεφ. ρλβ'.

Αφρὸς ὃ νίτρον, ἄριστος μὲν εἶναι
δοκεῖ ὁ κορυφαῖος ἢ πλακώδης,
εὐδρυπτός ἢ ἢ ἐμπροσθεν ἢ ἀ-
φρώδης, ἐπὶ ὃ δριμύς οἷος ἐστὶν
ἢ ἐκ φιλαδελφίας κομμοβόμους ἢ
ἐν λυδία. Διυάμην δέ ἔχει ἢ ἀγρύπλιος.
ἡλυνάται δέ ἢ ἐν μαγνησίᾳ ἢ κα-
είας. Διυάμην δέ ἔχει ἢ χυλ-
ση οὗτος τὸ καὶ τὸ νίτρον ἀλσὶν
ἐμφερῆ. ἐκ πελασῶ δέ τὸ νίτρον ἢ
ἐρρόφης παύλ' λεανθὲν μὲν κυμίνου
ἢ πορὶν μὲν ὕδρι μέλιτος ἢ μετὰ
ἐλὴ μάλας ἢ πνὸς ἢ διαφορῶν δυ-
ναμῶν πνύματα, οἷον πηγάνης ἢ
ἀνήθου. ἐστὶ δέ ἢ πελοδικῶν σύγ-
χρησιμα πρὸς τῆς ἀπόπης πρὸς-
βολῆς. μύνηται καὶ διαφορητι-
κῶς ἢ ἐπιπασσικῶς καὶ λεπτο-
κῶς ἐμπλάσσει καὶ λεπτοπικῶς.
σὺν ὕδατι δέ θρῦψ ἢ οἶνον ἐγχεό-
μενον ἐμπνευματώσεις τὸ καὶ ἢ-
χρὸς ὡτων ἰαται καὶ πυρρῶας.
καὶ διὰ

bet. Additur acopis, & smegma-
tis, quæ albâdi capilli gratia cō-
ponitur: & in vniuersum acris
est, & feruētis naturæ, vt sal.

Nitrum. Cap. CXXX.

Præfertur nitrum leue, roseo
colore, aut cādido, in forami-
na dehiscēs, perinde quasi spō-
giosum quiddam, quale ex Bu-
nis affertur. Humores euocat,
qui in alto concreuerunt.

Spuma nitri.

Cap. CXXXI.

Spuma nitri optima esse puta-
tur, leuissima, glebosa, friabilis,
colore penè purpureo, aut spu-
mosa, & mordēs: qualis ex Phi-
ladelphia Lydiæ defertur. Se-
cunda est Ægyptia. Quin & in
Magnesia Cariæ gignitur. Vim
& vitionē salis habet, tā nitri,
quàm spuma eius. Præterea ni-
tri tormina sedat, si tritum cū
cumino bibatur, in hydrome-
lite, aut sapa, aut aliquibus quæ
inflationes discutere possunt,
vti ruta, vel anetho. Febribus
circuitu redeuntibus illinitur,
ante suspectam accessionem.
Miscetur emplastris, quæ extra-
hunt, & discutunt, extenuant,
& lepras abstergunt. Cum a-
qua autē calida aut vino infu-
sum, inflationes, purulēras au-
reis, & sonitus earūdem sanar,
forde

DIOSCORIDIS

fordes expurgat, cum aceto instillatum. Canum morfibus ex afinino adipe aut fuillo medetur: resina terebinthinae admistum furunculos aperit: aquae inter cutem cum fico illinitur: oculis ad claritatem visus cum melle succurrit: & venenis fungorū, ex posca potū: aut si buprestis momorderit, ex aqua: iis verò qui taurinum sanguinē biberint, ex laserpiatio: iisque qui cibum non sentiunt, vtiliter obducitur: opifithotonisque iam remissioribus, & luxatis, cum cerato: in resolutione linguæ, pani commodè permiscetur. Aliqui supradicta carbonibus vrūt, subiecta prius testa noua, donec incandescant.

Fæx. Cap. CXXXII.

ELIGENDA fæx maximè à vino vetere, Italico: fin minus, ab alio consimili. Fæx aceti viribus longè acrior est. Crematur vt alcyonium, antè diligenter ficcata. Sunt qui noua testa igni largo vrāt, vsque dum penitus incendatur. Alij viuus carbonibus fæcis glebam obruunt, & idem opus prosequuntur. Experimentum est legitimæ vstionis, vt aërio nitore inalbefcat. linguamq;

καθαίρει δὲ καὶ ῥύπον συν ὅξϊ ἐγχορόμυρον. κινδοήκοις τὴν ἰδίαν συντέασι ὀνείρῃ ἢ υἱέρῃ ἀνασμοῖ δὲ καὶ δισιδίνας ἀνακαρθεῖν τετραμνηθῆναι ῥήτινῃ· μὲν σὺ κων δὲ υἱόρωπικῶν ὅδε κατὰ πλάσμα· συν μάλιστα δὲ ἐγχορόμυρον ὀξυδερχίς· καὶ πρὸς μύκητας σὺν ὀξυκράτῃ περὶ δὲν ἀφ' ὀξυζέ· πρὸς δὲ βουκαρῆσις (μὴ ὑδαπ' πρὸς ταύρων δὲ αἷμα σὺν σιλήφῳ ἀποφθεῖσι τὸ χροῖμον κατὰ πλάσμα· παρὰ κμάουσι τε ὁ πιδουτοκοῖς πάρεσι συν κερωτῇ, καὶ σφέμμασι· μίγνυται καὶ ἀφ' τῇ ὀφελίμως ὅπῃ τῶν τ' γλῶτται παρὰ λευκῶν. ἐνίοι δὲ καὶ οὐσι τὰ πρὸς ἐρημύα ἐπ' ἀνδραχας πεπρωμύοις ἀπερυσάμενοι, πρὸς ὑποκειμύου καμῶν ὀστράκου, ἕως ἀν' ἐκπυρωθῇ.

Περὶ Τρυγός. Κεφ. ρλβ'.

Τρύγα δὲ παρὰ κληπῆον μάλα μὲν τὴν ἀπὸ οἴνου παλαιωτοῦ ἰταλικοῦ· εἰ δὲ μὴ ἀπὸ ἄλλου ὁμοίου· ἢ γὰρ ἀπὸ ὅξους ὀπιτέταται τῇ δυνάμει. χαμῆσον δὲ ὡς ἀλκυόμιον πρὸς ἐξηραμύωμ ἐπιμελῶς. πινὲς δὲ ἐπ' ὀστράκων καμῶν ζέντες καμῶσι πρὸς δυνάμει, ἕως ἀν' ἐκπυρωθῇ κατὰ βιάδος. ἄλλοι δὲ εἰς ἀνδραχας πεπρωμύοις ἐγχορύψαντες βέλων, τὸ ὁμοιον ποιῶσι. σημείον δὲ τῆς δειύσης καμῆσεως ἡντήριον, τὸ λευκὸν ἢ ἀεὶ ῥέχου τὸ χροῖματος. καὶ τὸ

καὶ τὸ πρὸς τὴν ῥοήσιν τῆς γλώσσης
 οἰοῦναι φλέγεν αὐτὴν. ὡς τοῦτο δὲ
 καὶ ἡ ὀπὸ ὄρους κείνου. Διὰ μὲν
 ὃ ἔχει καυστικὴν σφόδρα, καὶ σμη-
 κτικὴν, κατὰ τοὺς πικρὰς, συπικρὰς,
 5 καὶ σπικρὰς ἄγαν καὶ ξηρὰς πικρὰς.
 ῥησέον δὲ τῇ περὶ τὸ πρὸς ἄνω
 ἔσθ. ταχὺ γὰρ διαπνεῖται ὅθεν οὐ-
 δὲ ἀσκήπτει, οὐδὲ χρεῖς ἀγρὸς
 αὐτὴν ἀπὸ τῆς πύλης. πάλιν δὲ
 αὐτὴ ὡς πρὸς ὀφθαλμὸν, ἡ δὲ ἀκρω-
 10 σέλλει οἰδῆματα καὶ κατὰ τὴν
 καὶ μὲν μυρσίνης κοιλίαν τὴν καὶ σφύ-
 μαχον βεννιπύλον κατὰ πλά-
 τῆς σέλλει καὶ βροχίον καὶ σπινθη-
 κατὰ τὴν καὶ αἰδὴ κατὰ πλά-
 τῆς, πρὸς τὴν καὶ σφύρα θλα-
 15 νέλκωτα διαφορεῖ καὶ φύματα.
 μαρτυρεῖ τὴν σπινθηρὰν τὴν βροχίον
 λα σβέννισι σὺν ὅξει κατὰ χρι-
 στέον. ἡ δὲ καὶ σπινθηρὰν κατὰ τὴν
 αἰδὴ σπινθηρὰν ὀφθαλμὸν καὶ
 20 μὲν γλῶσσης ἐλάττω συγχρυστέον
 νύκτα ὅλην, ἔαν δὲ αὐτὴ πᾶσι τῇ
 χρεῖς. πάλιν δὲ μὲν τῇ εἰς
 τὸ ὀφθαλμικὸν, ὡς ἀποδὸς σπιν-
 χει τὴν οὐλὴν καὶ ἀχλὺς τὰς ἐν ὀ-
 φθαλμοῖς ἡ τοιαύτη.

Περὶ Ἀσθένου. Κεφ. ρλγ'.

25 Ἀσθένου γίνεται οὕτω τῶν θα-
 λαπίων κυρῶν τὰ ὄσρα καὶ κα-
 βῶν, πρὸς τὴν σπινθηρὰν, ἡ εἰς κλί-
 βανον διαπνεῖ κατὰ τὴν ἀφῆς ἐν-
 νυκτερεῖται. τῇ δὲ ἐκ τῆς ἐάν
 μὲν λευκοτάτη γλῶσση ἀνέχου·
 εἰ δὲ

linguamq; tactu vrere videa-
 tur. Eadem vrendæ facis aceti
 ratio. Vis ei supra modū vrens,
 & abstergens: vlcera ad cicat-
 ricem perducit, adstringit, ve-
 hementer exest, siccātque. Sed
 recenti vtendum est, quoniam
 celeriter exanimatur: proinde
 non nisi in reconditorio, &
 vase aliquo reponi debet. La-
 uatur, vt pompholyx. Quæ v-
 fitionem experta non est, tu-
 mores & per sese, & cum myr-
 to cohibet: ventris stomachi-
 que fluxiones illita sistit: mu-
 liebre profusum, imo ven-
 tri aut genitalibus imposita,
 mitigat: panos discutit, non-
 dum exulceratos, & tubercu-
 la: rigentes mammæ, suisque
 lactis impatientes, cum aceto
 peruncta extinguit. Cremata
 verò, vngues scabros cum re-
 sina aufert: addito lentiscino
 oleo, illita nocte tota, rufat ca-
 pillum. Elota oculorum medi-
 camentis, vt spodos, adijcitur:
 cicatrices eorum & caligines
 eadem abstergit.

Calx viua. Cap. CXXXIII.

Calx viua hoc modo fit: Ma-
 rinorū buccinorum testas igni
 condito, aut feruenti clibano,
 nocte dimittito: postera die, si
 cādidissimæ fuerint, extrahito:

Q. fin

DIOSCORIDIS

sin aliter, iterum vrito, vsquedū
vehementer inalbuerint. Dein
vbi in aquam frigidam immer
sa fuerint, in fictile nouū cōiū-
cito, & exacte pannis operiēs,
noctē vnam cōquiescere fini-
to: mane eā extrahēs, vbi per-
fecto omni opere elaborata
fuerit calx, recondito. Fit & ē
littoralibus calculis igne cre-
matis, necnon ē vili & fusaneo
marmore, quæ ceteris prefer-
tur. Vis omni calci in cōmune
ignea, mordens, adurēs, & cru-
stas inducens: quibusdam aliis
immista, vt adipi, oleo, conco-
quendi vim assumit, mollit &
dissipat: vlcera ad cicatricem
perducit. Efficacior existima-
tur recens, nec aspersa aquis.

Gypsum. Cap. CXXXIII.

Gypsum vim habet adstrin-
gendi, obstruendi: sanguinis
eruptiones sudoresque cohi-
bet: sed potum, strangulatio-
nis modo iugulat.

Sarmentitius cinis.

Cap. CXXXV.

Sarmentorum cinis vrendi
vim habet: cum axungia au-
tem vel oleo illitus, fractis ner-
uis, articulorum collisionibus,
& neruorum nodis prodest:
cum nitro & aceto, excrescen-
tias carnis in scroto reprimi-
t serpen

ει δὲ μὴ, πάλιν καὶ ἄρχεις αὐτὴν ἰκα-
νῶς λευκανθῆναι. εἴτα ἀπεβάλλας
αὐτὰ εἰς ψυχρὴν ὕδατος, ἐμβάλε
εἰς χύτραν χαλκῷ, καὶ σκεπά-
σας αὐτὰ ῥάκασιν ὀπμιελῶς, ἐα-
σον ἐν ταύτῃ νύκτα μίαν. ὡρῶν
ἢ ἀνελώματος ἀπὸ πληγῶν τὸ παν-
τελὲς τῆς κατεργασίας ἀποτίθε-
σο. σκεύζεται δὲ καὶ ἐν λίδων
κογχυλίων καμυβύων, καὶ ἐν τῆς
χυδαίας μαρμαρίου, ἢ καὶ ἐν περ-
κύνεται τῶν ἄλλων. Διῶται 10
δὲ ἔχει πάντα κοινῶς ἄσβεστος πυ-
ρωπικῷ, δηκτικῷ, χαυστικῷ, ἐ-
ραστοπικῷ· μισγυμῶν δὲ πῶν ἐ-
τέροις ὡς ἔσται ἢ ἐλαίῳ, γίνεται
πεπτικῇ, μαλακτικῇ, διασκεδα-
στικῇ, κατυλωτικῇ. ἐπιρραστῆσαν 15
δὲ αὐτῆς ἡνιότερον τινὲς πρὸς σφα-
τον καὶ ἄβροχον.

Περὶ Γύψου. Κεφ. ρλδ'.

Γύψος διῶται ἔχει συπι-
κῷ, ἐμπλαστικῷ· αἰμορραγί-
ας τὲ καὶ ἰδρωτῶν ἐφεκτικῷ. 20
ποδείσσαι δὲ πῶν τῶ κατὰ πνευ-
μὸν τῶ ὀπμι.

Περὶ Τέφρας κλημιατίνης.

Κεφ. ρλέ.

Τέφρα κλημιατίνη διῶται ἔχει 25
καυστικῷ· σὺν ὀξυγυρῷ ἢ ἢ ἐλαίῳ
καταπλασθεῖσα, θλάσματα νεύ-
ρων καὶ ἄρθρων λυγίσματα καὶ συστο-
φάς νεύρων ἀφαιεῖ· σὺν νίτρω δὲ
καὶ ὀξεί σαρκώσας ὀρέου ἔλκει.
κατὰ

κατὰ πλάσσεια δὲ συν ὄξει, ἐρ-
πετόδνηκτα καὶ κυνόδνηκτα ἰαταί·
ἐξερωπικαῖς τε μίγνυσι. καὶ γίνε-
ται ἡ ἐξ αὐτῆς κοιλία πρὸς πώ-
ματα, καὶ μύκητας συν ὄξει καὶ
5 ἅλσι καὶ μέλιτι.

Περὶ Ἀλκυονίου. Κεφ. ρλς.

Τοῦ δὲ Ἀλκυονίου πέντε γινώ-
σκον εἶδη ὑπερρεῖν· τὸ μὲν γὰρ πυ-
κνόν ἐστι καὶ σφυγνόν, καὶ τῷ ἰδεῖν
σπογγώδες, ἐπὶ δὲ βρωμώδες * καὶ
10 βαρὺ, καὶ ἰχθύος ὄζον, ὃ δὲ πλείστον
ἐπὶ τῶν ἰσθίων εὐερίσκεται. τὸ δὲ
ἐξῆς κατὰ μὲν τὸ ὀψίμα περιγίω
ὀφθαλμικῶν ἢ σπόγγον ἔοικε κοῦ-
φόν τε ἐστὶ καὶ πολύκηρον, καὶ πυκνὸν
ἀποφορεῖν ἔχον. τὸ δὲ τρίτον σκω-
15 λικωειδὲς ὑπερρεῖ τῷ τύπῳ, καὶ
τῇ χροᾷ περφυρώτερον, ὃ πνεύς μι-
κρίστον χαλοῦσι. τὸ τέταρτον δὲ ἐ-
ρίοις οἰσπηροῖς ὁμοιον, πολύκε-
ρον, κοῦφον. τὸ δὲ πέμπτον ἔοι-
κε μὲν κατὰ ὀψίμα μύκητι ἀνοσ-
20 μόν τε ἐστὶ καὶ τραχὺ, ἐνδοθεν μὲν
κισπύρει κατὰ πῶκος, ἐξωθεν
δὲ λεῖον, δριμύ, ὃ πλείστον ἐν τῇ
περὶ πονηρίᾳ κατὰ τὴν χαλουμε-
νὴν βέσβικον ἦσιν χυνοῦται, ὃ ἐ-
πιχρῶειος ἄλως ἀχνύει χαλοῦσι
25 τοῦτων τὸ μὲν περὶ πον καὶ τὸ δεύτε-
ρον, εἰς σμήγματα παρὰ λαμ-
βάνει γωμαικῶν, καὶ πρὸς φακὰς,
λευκῶνάς τε καὶ λευκὰς ἀλφειοῖς τε
καὶ μελανίας καὶ σπίλοις πάντων ἐπὶ
περὶ σώματι καὶ ἢ λοιπὸν σώματος.
τὸ

serpentiū canūmq; moribus il-
litus ex aceto medetur: crustas
obducētib; medicamētis ad-
miscetur. Fit ex eo lixiū cōtra
prēcipitationes, & fungorū ve-
nena, cū aceto sale & melle.

Alcyoniū. Cap. CXXXVI.

Alcyonij quinque esse ge-
nera compertum est: vnum
enim spissum, acerbī saporis,
spongiosa facie, item tetri o-
doris, ponderosum, & piscem
olens, quod plurimum in lit-
toribus inuenitur. Alterū pin-
nulæ oculorum aut spongiæ
simile, fistulosum, & leue, o-
dorem algæ referens. Tertium
vermiculi forma; & colore
magis purpureum, quod Mil-
lesium quidam vocant. Quar-
tum fuccidis velleribus non
dissimile, multis inanitatibus;
hians, leue. Quintum figura
fungi, sine odore, asperum,
parte interna quodam mo-
do pumicosum, foris læue, a-
cre, quod plurimum in Pro-
pontide iuxta insulam Besbi-
on appellatum gignitur, pa-
trio nomine halos achnen vo-
cant. Duo priora in foemina-
rū smegmata assumuntur con-
tra lentigines, lichenas, lepras,
vitiliginas, nigritias, & maculas
in facie reliquoque corpore.

Q. ij Tertiū

DIOSCORIDIS

Tertium iis qui difficili vrina vexantur, aut arenulas in vesica colligunt, idoneum est: item renibus affectis, aquæ intercutem, lienî. Vltum autem, & ex vino illitum, alopecias replet. Postremum dealbandis dentibus aptum est: in alia sine gmatâ, psilothrâque assumitur, cum sale mistum. Si quisquâ alcyonium cremare velit, cum sale in crudû fictile mittat, & obliniêis vasis spiraculum luto, ita fornaci mandet, & cum figlinum percoctum fuerit, extrahens ad vsus recondat. Lauatur vt cadmia.

Adarces. Cap. CXXXVII.

Fit in Cappadocia quod adarces appellatur: est autem tanquam concreta salis lago, humidis & palustribus locis ficitate emergens, & arundinibus ac herbis agglutinata, colore flori lapidis Asij similis, & omni forma molli alcyonio, & aliquantum cauo proxima, vt videri possit lacustre alcyonium. Ad euellendas lepras, lentigines, lichenas, & vitia cutis in facie, & similia, accommodatur: & in summa, vis ei acris. Humorem euocat qui in alto concreuit, & ischiadicis prodest.

Spongia.

τὸ δὲ τρίτον ἐνδοτεῖ περὶ δυσουρεώτας καὶ ἀμμιώδην συλλέγοντας ἐν τῇ κύσει· καὶ περὶ νεφρικοῦ, περὶ ὑδρωπά, σπληνός, καὶ ἡ κατὰ πλάσιν συνόνη, ἀλωπεκίας διασωεῖ. τὸ δ' ὕστατον ὁδόντας λευκαίνειν διώσται. παραλαμβάνεται δὲ καὶ πρὸς ἄλλα σμήγματα καὶ ψιλοθράμιζόμενον συν' ἁλτι. χαρπύει δὲ τὸν τῶν βουλόμενος, μετ' ἁλτων εἰς ὁμίον χύτρῳ ἐμβαλε, καὶ περὶ εἰαλείφας τὸ σῶμα αὐτῆς πηλῶ, δὲ εἰς χέλιον, ὅταν δὲ ἐπὶ πηλῶ ὁ κέρμας αὐτῆς ἀνελόμενος ἀπὸ τοῦ καὶ χέλιου παύεται δὲ ὡς καὶ μεῖα.

Περὶ Ἀδάρκου. Κεφ. ρλζ'. 15

Ο δὲ περὶ γορευόμενος ἀδάρκος, γίνεταί μὲν ἐν γαλατίᾳ· ἐστὶ δὲ, ὡς περὶ ἐπίπαρος ὑφαμινεύων, καὶ ἔχον καὶ τελεματωδὴν τόπων ἐν ἑρεσσίᾳ ἐπιγόμενος, καὶ φειπιζόμενος καλὰ μοῖς καὶ χορταείοις, ὅμοιος δὲ πηλῶ χέλιον ἀδτεῖ ἀσίας λίθου, τῷ δὲ ὅλῳ τύπῳ ἀλκυονίῳ τῷ μαλακῷ, καὶ πελυκένῳ, καὶ ἐστὶν οἶον ἐκ λευκοῦ ἀλκυονίῳ. ἐνδοτεῖ δὲ περὶ ἐνδορὴν λευκῶν καὶ ἐφελίδων καὶ λευκῶν, καὶ φακῶν, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ δόλων δὲ ἐπὶ δριμύ, καὶ μετασυγκριπτόν, ὁφελεῖ καὶ ἰσχυρὸς.

Περὶ

Περὶ Σπόγγων. Κεφ. ρλθ'.

- Τῶν δὲ σπόγγων τὸν μὲν ἄρρενας
ἐκλέγουσιν πλεονεκτήτους καὶ
πυκνοὺς ὄντας· ὃν τὸν σκληρωτέ-
ρεος πλάτους ἀνίσταται. τὸν δὲ,
5 ἥλκιος οἱ εὐαντίως τοῖς περὶ ἐρη-
μύους διέκριν'. καὶ σὺν δ' ἐχρῶσι
τὴν αὐτὴν ἀλκυονίδα. ὁ κενὸς δὲ καὶ
δύστης, τραυματικός τε ὅτι καὶ οἱ
δύματα σέλλει· καὶ πρὸ νεώτερον
κολλᾷ. σὺν ὅδε πρὶν ὁ ξυγκράτω·
10 σὺν μέλειτι δὲ ἐφ' ὅτ' παλαιὸς κολ-
ποὺς παρεκκολλᾷ. ὁ δὲ παλαιὸς ἄ-
χρηστος. διατέλλοις δὲ καὶ μεμ-
κότες ἔχῃ, καὶ τύλους ἀποδεσμού-
μενοι λίνω καὶ αὐτοὶ ἐξῆς παρην-
δέμενοι ὡς κτλ. μύτα, τὰ δὲ βέντα.
15 πρὸς ὑπόνομα καὶ χροῖα ἔλκει,
ἐξικμάζουσι ὅτι δέμενοι αἰνικοί
νέοι καὶ κενὸι ἐπὶ χροῖσι δὲ καὶ αἰμορ-
ρῶν. σὺν ὅξει δὲ κεραιώμενοι,
περὶ ξηροφθαλμίας, καὶ ὅπου δεῖ
σμερῆσαι, ἢ σὺ δαμ. βελῶν δὲ πρὸς
20 σιελυφέντες εἰς τὰ ὀφθαλμικά.
σὺν δὲ πύσιν καὶ ἄλλοις περὶ αἰμορ-
ρῶν ἀφ' ὧν ἔχουσιν. λευκαίνονται δὲ
αὐτοὶ οἱ ἀπακότατοι ἐν τοῖς καύ-
μασι, βρεχόμενοι τῇ ὅπῃ τὸ πρῶτον
συνιστάμενη ἄλλος ἄχνη, καὶ ἡλια-
25 ζόμενοι, ὅτι ἐλεπέτω δὲ τὸ μὲν κοί-
λον αὐτῶν αἶμα, καὶ τὸ δὲ ἡ ἀπο-
τομῇ. εἰ δὲ εἴη αἰθρία δαεία καὶ
ὑπὸ τὴν σελήνην τίθενται βρεχ-
όμενοι ἄλλος ἄχνη θαλάσσης, γίνον-
ται δὲ λευκότεροι οἱ πύσιν.

Περὶ Κο-

Spongia. Cap. CXXXVIII.

E spongiis alias mares appel-
lauere, tenui fistula, spissas: qua-
rū duriores tragos nominarūt.
Foeminas autē, quæ contrarias
dotes habēt. Vruntur eæ vt al-
cyoniū. Recentes sine pingue-
tudine, vulnerariæ sunt, & tu-
mores reprimunt: recetia vul-
nera ex aqua poscave cōgluti-
nant: veteres sinus ex decocto
melle iungūt. Vetustæ autē in-
utiles. Aridæ ligatæ lino, si pe-
nicilli modo adigātur, oclusa
vlcera, callōsq; laxant, siccæ re-
centes & vacuæ senilia vlcera,
& quæ fluxione laborant, aut
cuniculatim excedūt, impositu
siccant: sanguinis profluuiū si-
stūt. Crematarū cinis ex aceto,
aridæ lippitudini auxiliatur: &
vbi qd abstergere aut adstin-
gere op^o est. Vtilius, in oculorū
medicamentis lauare cinerem.
Omniū cinis cū pice cremata-
rū, profluētē sanguinē sistit.
Cādidæ cura fiūt, è mollissimis
recetēs, per est^o tinctæ falis spu-
mæ, quæ petris cohæret: insola-
tur in uersæ, hoc est, parte cauā
sursum spectātē, & qua abscis-
sæ fuerūt, deorsum. Si verò æsti-
ua serenitate ad lunā sternant,
perfusæ falis spuma, aut maris
aqua, maximū cādorē referēt.

Q. iij Coral-

DIOSCORIDIS

Coralliū. Cap. CXXXIX.

Coralliū, quod aliqui lithodendron appellarunt, marinū esse fruticem constat, qui alto extractus, duratur statim atq; emergit, tanquam offuso aëre protinus cōcrescat. Plurimum inuenitur ad Syracusas, in p-
montorio cui Pachyno nomē est. Laudatissimum, rubens, colore antherici aut sandycis saturata, nec secus terenti facile cedens, æquabili vsque quaque concremento, rursus algæ aut fuci marini odore, quā ramosissimū, forma fruticis, cinnamomi æmulum. Quod autē in lapidis duritiā coit, scrupulosum, inane, & lacunosum, viti-
osum existimatur. Adstringit, & refrigerat mediocriter: excrescentia coercet: oculorū cicatrices abstergit: vlcerū caua, & cicatrices explet: contra sanguinis reiectiones magnopere efficax est, vrinæ difficultati auxiliatur. Quin & potum ex aqua lienem absūmit.

Antipathes. Cap. CXL.

Quod antipathes vocāt, corallium esse arbitrantur, specie tantum distans. Est autem colore nigro, arboris figura, ramosum magis. Vires supradicti habet.

Phry-

Περὶ Κοραλλίου. Κεφ. ρλθ'.

Τὸ ὅ κοραλλιον ὁ σφ' ἐνιοι λιθό-
δενδρον ἐκάλεσαν, δοκεῖ μὲ εἶναι
φυτὸν θαλάσιον, σερρόποτεϊ δὲ ὁ-
ται ἐκ τῆ βυθῆ ἤκυρθη, ἐξ ὧν γινώ-
σκον, ὅτι βαπτόμενοι ἢ τοι πηγυ-
μυρον ὡς σφ' ὑπὸ τῶ ἀεκερμυμύ-
ῃ μὲν αἶρος εὐρίσκει, ὃ πλείων ἐν
τῶ κτ' συρακίῳ ἀκρωτηρίῳ τῶ
καλλικύμῳ παρύνω. ἄριστον δὲ ὅτι
τὸ πυρρὸν τῇ χροῇ, καὶ εὐφρεῖς ἀν-
θρῆκα χρώματι, ἢ σπίνδι κα-
τακορεῖ, ἐν ταῖς τε ὁ σμύτῳ, καὶ
ὁ μάλλον δὲ ὅλῃς τῆς συγκρίσεως,
ἐπὶ δὲ ἐσπῆν βρυθῆ καὶ φυκίῳ
ἐμφορῇ ἔχον. περὶ δὲ τούτοις πο-
λύστον καὶ κινναμώμιζον τὸ πύ-
πῳ τῇ θαμνίσκῳ. τὸ δὲ λιθώδες
τῇ συγκρίσει καὶ τῇ χροῇ, φανερόν, σ-
την γὰρ γινώσκον τε καὶ χαῖνον, φαν-
ερὸν οἰντόον εἶναι. εὐφρῆ δὲ τῇ συνά-
μῃ καὶ ψύχει ἐπιφύει. κατατέλλει
δὲ τὰ σφ' ἐχόντα, καὶ ἑλὰς σμύχει
ταῖς ἐν ὁφθαλμοῖς πληροῖ καὶ κοι-
νώματα καὶ ἑλὰς περὶς τὰ αἵμα-
τος ἀναγωγὰς ἰκανῶς ἐνδρῆ, καὶ
δυσσενέσθῃ ἀρμόζει. καὶ σπληνῶ
τίκει σὺν ὕδατι πινόμενον.

Περὶ Αντιπαθούς. Κεφ. ρμ'.

Καὶ τὸ καλέμενον δὲ ἀντιπα-
θὲς, κορεστικὸν οἰντόον ὑπάρχει, εἰ-
δικῶν ἔχον διαφορὰν. ἔστι δὲ τῇ μὲν
χροῇ μάλα, δένδριζον καὶ ἄντῳ
καὶ ὁζώδες μάλλον. Διὰ αὐτὴν δὲ
ἔχει πῶς αὐτὴν τῶ περὶ σπληνός.

Περὶ Φρυ-

Περὶ Φρυγίᾳ λίθου. Κεφ. ρμδ.

Αἰδος φρύγιος, ἧ οἱ βαρεῖς ἐν
φρυγίᾳ ἔχοντες, ὅθεν καὶ ὀνόμασται,
ἡγούμενοι ἐν καπαδοκίᾳ. αἴσιος
δ' ὅστις ὁ δὴ ἄλλος καὶ μέγας βαρεῖς,
5 οὐκ αὖτε τῇ συγκρίσει τῶ σῶ-
ματος, ἔχοντες διαφύσεις λευκὰς
ὡς καὶ μέλα. καίεται δ' ὁ λίθος
οὕτω· βρίζας αὐτὸν χαλκίστῳ οἴ-
νῳ, διαπύρεται ἐγκυρῶν αὐθρα-
ξι, καὶ ῥίπτεται συνεχῶς, ἐὰν δὲ με-
10 ταβάλλῃ τιτὸν χρῶαν κίρρότερος
ἡμυδρός, ἐξελθὼν αὐτὸν τῷ αὐτῷ
* σβέσει οἶνον. καὶ πάλιν εἰς τὸν
αὐθρακὶς ἀποτέμνεται τὰ αὐτὰ
ποίει. καίεται δὲ αὐτὸν ἐν τείτοι,
προσέχων μὴ θρυεῖν καὶ ἀπασθο-
15 λωθῇ. Διυάμιν δὲ ἔχει ὁ μὸς τ'
καὶ κεκομυδρός τυπικὴν ἐνεργῶς,
ἐπὶ δὲ ἀνακαθαρτικὴν καὶ ἐχθρο-
πικὴν ποσῶς, καὶ ταπλασιμῶτων τὴν
ἰαπικὴν σὺν κηρωτῇ. παλυέται
δὲ ὡς ἡ καδμεία.

20 Περὶ Ἀσίᾳ λίθου. Κεφ. ρμε.

Ἀσιον ὃ λίθον παρὰ ληπτόν τὸν
κισσώδη τιτὸν χρῶαν, χαλκόν τε
καὶ κίρρον, ἐπὶ ὃ ἐν θρυεῖν, καὶ διαφύ-
σεις μυκίνας ἔχοντα διὰ βλάβος.
25 τὸ ὃ αἰδος αὐτὸ ὅστις ἡ ἐφίξαι-
σι ἐπίξαντος ἀλμυροῦ τῇ ἐπιφρα-
γείᾳ τῶν λίθων, τῇ καὶ συστάσει λε-
πτή, τῇ δὲ χροῇ τὸ μὲν τοι λευκόν
ὅστις, τὸ δὲ τι εἴοικε κισσῷ, ἐπὶ τὸ
μυκίνοι τε βλαμμένον προσσφραγι-
σθὲν τε τῇ γλώττῃ δάκνει ποσῶς.
Διυά-

Phrygius lapis. Cap. CXLI.

Phrygius lapis, quo infecto-
res in Phrygia vtuntur, à qua
nomé accepit, nascitur in Cap
padocia. Optimus habetur pal-
lidus, modicè grauis, non soli-
da corporis compage, interce-
dentibus albis segmentis, vt in
cadmia. Vritur autem vino o-
ptimo perfusus, viuusque car-
bonibus obrutus, perfletur as-
fidiuè follibus, donec mutato
colore rufescat: rursus extra-
ctus eodem vino restinguitur.
Hoc iterum & trinis vicibus fa-
ciendum: attendendum tamé,
ne minutim cōfringatur, & in
fuliginem euanescat. Vis cru-
do vltóque adstrictoria, ex-
purgans: vlceribus crustas qua-
damtenus inducit, ambustis
cum cerato medetur. Lauatur
vt cadmia.

Asius lapis. Cap. CXLII.

Asius lapis assumi debet pu-
micis colore, leuis, fungosus,
item friabilis, scissiles venas lu-
tei coloris ad imum actas ha-
bens. Eius flos, falsugo subfla-
ua est, summo lapide insidens,
compage tenui, colore in ali-
quibus albo, in aliis pumici fi-
mili, ad luteū vergente: admo-
tus linguæ aliquatū morder.

Q iiiij Vim

DIOSCORIDIS

Vim habet vterque adstricto-
riam, & modicè erodentem:
admixtus liquidæ pici, aut te-
rebinthinæ, tubercula discu-
tit. Longe validior flos exsiti-
matur. De cetero siccatus flos,
vetera vlcera & cicatrici re-
pugnantia sanat: excrescentia
cohibet, tetrâque vlcera & fun-
gis similia, cum melle expur-
gat: vlcerum caua explet, &
expurgat cum melle: depascen-
tiâque cum cerato fistit. Fit ca-
taplasma ex eo podagris, mi-
sto fabæ lomêto: & lienosis, ex
aceto & vini calce. Prodest
flos ex melle phthificis linctu.
Podagrici iuuantur, pedibus
in folio ex eo lapide excaua-
to inditis. Fiunt quoque pul-
ueres, qui corpora erodunt,
& luxuriantem carnem, & cor-
porum crassitiem absumût,
cum vice nitri in balneo
sparguntur. Si lau-
re libet, cadmiæ
modo lau-
tur.

Pyrites. Cap. CXLIII.
PYRITES lapidis genus
est, à quo æs conflatur. Eli-
gi debet æris similitudine, fa-
cile scintillas ædens. Vritur
sic: Melle irrigatus molli pru-
na continuò flatur follibus,
donec

Διούριον δὲ ἔχει ἑκάτερον συ-
πτικόν, σιπτικὸν ἰσχυρὸν, καὶ διαφω-
ρητικὸν φυμάτων τερεβινθίνῃ ἀ-
γαλαμβανόμῃον ῥητίνῃ ἢ ὑγρῇ
πίστει. ἐν τῶν ὁντων δὲ τὸ αἰσθ-
ηστέρων. ἐν περὶ τοῦ δὲ τὴν τοῦ ξη-
ρανόμῃον, τὰ παλαιὰ καὶ δυσκα-
τούλῃα τὰ ἔλκη ἰάται· κατὰ δὲ λ. ε.
δὲ τὰ ἰσθ' σαρκουῦντα καὶ ἀνακα-
θάρει πύλιν, τὰ μυκησὶν ὁ-
μοία καὶ θηριώδη· πολλοὶ δὲ καὶ
τὰ κοῖλα τῶν ἐλκῶν καὶ ἀνακαθαί-
ρει (ὡς μέλιτι καὶ τὸ νεμόμῃον) ὅ-
τισι μὲν κηρωτῇ καὶ ποδαγ-
κοῖς ἐν καταπλάσμασι μετ' ἐρίγ-
μων καὶ σπληνικοῖς μετ' ὄξους καὶ
ἀσβέστι. ἐκλειχόμενον τε τὸ αἰ-
σθὸς μετὰ μέλιτος φθισκοῖς ὡφεί-
λει κατὰσκευάζονται ὅ καὶ πύ-
λοι ἐν τοῦ λίθου, εἰς αἷ οἱ ποδα-
γικοί τὸς πόδας ἐν πέντε ὡ-
φελουῦνται, καὶ σπερὶ σαρκὸς φάρ-
μακα καὶ παχέα σώματα, κατὰ-
πλαστέμενοι αὐτῇ νίτρου ἐν βα-
λανείῳ. ἐὰν δὲ τις πολλοῦσι θέλη
τὰ περὶ τραυμαμένα, πολλοῖσι τῶ
πύλιν καὶ μέλι.

Περὶ Πυρίτιος λίθου. Κεφ. ρζ'.
Πυρίτης εἶδος ὅστις λίθου, ἀφ' οὗ
χαλκὸς μεταλλεῖται· λιπτόν
μὲν τοι τὸν χαλκοειδῆ, ὑγρῶς δ'
σπινθήρας ἀφίεντα, χαμῆτον δ' ἐπὶ
πῶ τοῖστω. μέλιτι δυνάσται αὐτὸν,
ἔγχεας εἰς ἀφ' ἑρακιν μαλακῶν,
καὶ πύ-
λιν

καὶ ῥίπιζε συνεχῶς, ὥς ἂν τῶν
 ῥοισιαν κίρρος ῥόηται. ἔνιοι δὲ εἰς
 πολλὰς καὶ πεπυρωμένους ἀνδρα-
 κας ἀποτίθεν· ἱκανὸς βεβρεμέ-
 νον τῷ μέλιτι τὸν λίθον. ὅταν δὲ
 5 μέλλῃ βέπεσθαι ἐπὶ τὸ κίρρον ἀ-
 νομεῖται· καὶ ἀποσυσσάντες τὸ
 σποδὸν, πάλιν κλίμῃσι διάβροχον,
 ἕως ἂν ἡσυχώτερος ῥόη· ὁμα-
 λῶς πολλὰ ἄκας καὶ μόνον ἐπιλεί-
 εται τῶν ἐπιφανέων. καὶ τὸ ἀπο-
 10 κρύπτειν καὶ ἐν ἑσπέρῃ ἀποτί-
 θενται. ἐὰν δὲ πεπυρωμένη ῥοὴ εἰς
 ἡσυχίᾳ, πλυτέον ὥς καὶ μέλαν.
 Διὰ μὲν δὲ ἔχει κεκρυμμένος καὶ
 αἰμὸς θερμαντικὴν, σπικτικὴν,
 ἀποκαθαρικὴν πῶν ἐπισκοπῶν
 15 τῶν ταῖς ὁφθαλμοῖς, διαφορικὴν τε
 καὶ πεπτικὴν σκληρωμάτων ἀνα-
 ληφθεὶς δὲ ῥιτίνῃ κατὰ σέλην τὰ
 ἑσπέρῃ σαρκοῦται μετὰ πόνος θερ-
 μασίας καὶ εὐφραδίας. καλοῦσι δὲ
 ἔνιοι τὸν ἕτοιμον καὶ τὸν διφυγόντα.

10 Πρὶ Αἵμα πῆτε λίθου.

Κεφ. εἰς.

Αἵμα πῆτε ὃ λίθος αἰετός ὅστις
 ὁ ἐν τρυφῇ καὶ κατὰ κορὴν, ἡ-
 τοι μέλας, ἐν ἑαυτῷ δὲ σκληρὸς,
 καὶ ὁμαλὸς, ἀνεπίμικτος ῥυπα-
 25 εἰας πινός ἢ διαζωμάτων. Δύ-
 ναμιν δὲ ἔχει συπτικὴν, θερμαν-
 τικὴν ποσὸς, καὶ λεπτωτικὴν καὶ
 σπικτικὴν ἕλκων τῶν ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς καὶ τραχυμάτων συν μί-
 λιτι· συν δὲ γάλακτι γυναικείῳ
 ποτὶς

donec rufescat. Alij in multos
 carbones igni candentes, la-
 pidem copioso melle perfu-
 sum deiiciunt, & vbi ad fuluum
 colorem vergere cœperit, ex-
 trahunt: efflatoque cinere, rur-
 sus madefactum cremant, do-
 nec æqualiter asicatus, friabi-
 lis reddatur: siquidem sæpe fa-
 cies summa solum vritur. Ita
 crematus, siccatusque, recon-
 ditur. Si eloto opus sit, lauari
 debet vt cadmia. Tam crudi
 quàm vlti vis est, excalfacere,
 abstergere, offusam oculis ca-
 liginem expurgare, duritias co-
 coquere, & concoctas discu-
 tere. Resina exceptus excre-
 scentia in carne cohibet,
 sed calorem quædam &
 adstrictione parit. Ita
 vltum nonnulli di-
 phryges appellât. *

Hæmatites. Cap. CXLIII.

Hæmatites optimus habet
 tur friabilis, saturato colore
 niger, durus & suapte ingenio
 æqualis, nulla sorde admista,
 nulloque zonarum discursu.
 Vim habet adstringentē, & ex-
 calfactoriam aliquantum exte-
 nuantēque: oculorū cicatri-
 ces, & scabritiā cum melle pur-
 gat, cum lacte autē muliebri,
 lippitudini,

DIOSCORIDIS

lippitudini, fractis, & oculis
cruore suffusis conuenit: bibi-
tur cōtra difficultatem vrinæ,
& fluxiones mulierum in vi-
no: & ab iis qui sanguinem
reiecerunt, cum succo punici
mali. Fiunt ex eo coticulæ &
collyria oculorum vitiis apta.
Vritur vt Phrygius, sine vino
duntaxat. Modus vſionis eſt,
vt modicè leuis fiat, & bullis
quibusdam intumefcat. Sūt qui
hæmatiten ita adulterāt. Den-
ſam glebam rotundāmq; ſchi-
ſti lapidis, cuiuſmodi ſunt quæ
eius radices vocantur, in vr-
ceum figlini operis, qui feruē-
tem cinerem contineat, con-
dunt, paucāque interiecta mo-
ta eximunt, experiuntūrque ſi
trita ad cōtem hæmatitæ co-
lorem reddat: quodd ſi ita res
ſe habet, reponunt: ſin minus,
iterum obruunt, & ſubinde cō-
ſpicientes, periculum faciunt:
ſiquidem in cinere diu dimiſ-
ſus, colore mutato diffundi-
tur. Coarguitur malè confi-
ctus, primum ſciſſilibus venis:
quippe in rectos venarum dif-
cuſus refringitur. At hæmati-
tes lōge ſecus ſe in colore ha-
bet: nanque hic floridum red-
dit: hæmatites verò ſaturatio-
rem, atq; cinnabarin imitantē.

Inuenitur

περὶ ὀφθαλμίας καὶ ῥίνας, καὶ ὀ-
φθαλμοῖς ὀφθαλμοῦς. πίνεται δὲ
συν οἶνω περὶ δυσουρίαν καὶ
ροῖκας, καὶ περὶ αἵματος πύσεις
συν χυλῶ ῥοίας. γίνεται δὲ καὶ
κολύρια ἐξ αὐτῆς καὶ ἀκόνια περὶ
τῶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάθῃ ἐπιτή-
δεια. καίεται δ' ἐμφερῶς τῷ φρυ-
γίῳ λίθῳ τῶ οἶνου πεποιημένῳ.
μέτερον δὲ ἔστω τῆς κρύσεως τὸ
ῥυέσθαι αὐτὸν μέσως καὶ φρον καὶ
πεπομφολυγμένον. δοκῶσι δὲ 10
πνεῖν ἢ περὶ ῥημδρόν ἔκτω λαβόν-
τες ἑὸν χυλῶ λίθου πυκνὸν τε
καὶ σπογγύλον, τοιαῦται δὲ εἰ-
σὶν αἱ λεγόμεναι ῥίζαι αὐτῆς, εἰς
κερμαίαν γάσφραν ἔχουσαν διε-
μοποδιὰν διεμνὴν ἐγκρύπτου- 15
σιν, εἴτα διαλίπνυντες, μικροῖς ἀ-
ναερῶνται, καὶ ἐπ' ἀκόντος τεύ-
βοισι δοκιμάζοντες, εἰ πῶς τῶ
αἵματι τῷ χυλῶ ἀπέληφε· καὶ
μὲν οὕτως ἔχει, ἀποτίθενται· εἰ
δὲ μὴ, πάλιν ἐγκρύπτουσι, συνει- 20
χῶς ἐφορῶντες καὶ δοκιμάζον-
τες· ἀφιδείας δὲ ἐπιπολὺ ἐν τῇ
σποδιᾷ μεταβάλλει τῷ χυλῶμα-
τι, ἔπειτα διαχέεται· ἀπελέγ-
χεται δὲ ὁ κακοτέχνημος περὶ
τὸν μὲν ταῖς διατίσεις· ὁ μὲν δὲ 25
εἰς κτήδονας ἐπ' εὐθείας ἀπο-
κλάται, ὁ δὲ αἵματι πῆς ἔχει ἔπος
ἔχει ἐν τῇ χυλῶ· ὁ μὲν δὲ εὐαν-
θῇ ἀνίστην· ὁ δὲ αἵματι πῆς βαθυ-
τέρῃ καὶ τῷ κινναβαρίν ἰοικύων,
οὐδέποτε

ἐκείσκειται δὲ καὶ ἐν τῇ σινωπικῇ μίλτω, καὶ ἐν τῇ μαγνήτιδος πέτρῃς χωρομένης ἐφ' ἱκανὸν κατὰ σκευάξιν αἵματίτης. ὁ δὲ αὐτοφύης ἐν αἰγυπῶ μεταλλεύει.

5 Πρὶ Σχιστοῦ λίθου. Κεφ. ρμζ.

Σχιστός δὲ λίθος Ἰβηρίας καὶ ἐν τῇ κατὰ σπέραν Ἰβηρίᾳ ἀφίστος δὲ εἶναι δοκεῖ ὁ παρακροκίσων τῇ χρυσῇ, ἐν θρυβίς τῇ καὶ οὐχὺς ὥς ἐν αὐτῶν, εἰκα δὲ τῇ συνωθέντες ἐνεκεν καὶ τῇ ἀλληλοχρήσας τῇ κτηδόνων αὐτῶν ἀμμιωνιακῶν ἀλί. Διῶμαιν δὲ τῇ αὐτῇ τῷ αἵματίτη εἰσφέρει, τῇ ἐν τῷ μόνον καὶ πύματος αὐτῶν πληρεῖς καὶ κοιλώματα γυναικείω διετείς γάλακτι, καὶ παρὸς ῥήξιν καὶ παρὰ πύμας, ἐπὶ δὲ παχύτητας βλεφαρῶν καὶ σαφυλώματα λίαν ἐνεργεῖ.

Πρὶ Γαγάτης λίθου. Κεφ. ρμς.

Τοῦ δὲ γαγάτου παρὰ κριτίον τὸν παχέως ἐξαπτόμενον, καὶ ἀσφαλτίζοντα τῇ ὁσμῇ. μέλας δὲ κοινῶς ὑπαρχει καὶ ἀνχμηρός, ἐπὶ δὲ πλακώδης καὶ κοῦφος ἄγαν. Διῶμαιν δὲ ἔχει μαλακτικῶν καὶ διαφορητικῶν. ἔστι δὲ καὶ ἐπιληπτικῶν ἐλεγχος ὑποδοῦ 25 μααδείας, καὶ ὑπερινῶς ἀνακαλεῖται. διώκει δὲ καὶ ἔρπητα θυμιατεῖς καὶ ποδαγρικὰς καὶ ἀκόπις μίγνυν διῶμασι. Ἰβηρίας δὲ ἐν κλικίᾳ κατὰ πύμα ποταμοῦ εἰσρεῖσι εἰς θάλασσαν ἐν χειμῶνι, ἔστι

Inuenitur in Sinopica rubrica. Fit & è magnete lapide, ve hementer ambusto. In Ægypto sponte natura cum metallis enascitur.

Schistus lapis. Cap. CXLV.

Schistus lapis in Iberia Hispaniæ gignitur. Probaturn maxime qui croci colorem emulatur, friabilis, suapte natura fissilis, concremento & alterno coharétium venarum discursu pectinum modo, ammoniaci fali similis. Vim exhibet hæmatitæ, sed ad omnia infirmiore. Quin & caua replet muliebri lacte perfusus: ad p-cidentia, rupta, item genarum crassitiem, & vuas oculorum, magnopere efficax est.

Gagates. Cap. CXLVI.

IN Gagatarum lapidum genere, præferendus qui celeriter accenditur, & odorem bituminis reddit: niger est plerunque, & squallidus, crustosus, perquam levis. Vis ei molliendi, & discutiendi: deprehendit fonticum morbum suffitus, recreâtque vullæ strangulationes: fugat serpentes nidos: podagricis medicaminibus, & acopis additur. In Cilicia nasci solet, qua influens amnis in mare effunditur, proximè

DIOSCORIDIS

proximè oppidum quod Plagiopolis dicitur. Vocatur autem & locus & amnis Gagas, in cuius faucibus ij lapides inueniuntur.

Lapis thracias. Ca. CXLVII.

LAPIS thracias dictus, nascitur in flumine quodam Scytiæ, cui Ponto nomen est. Vis ei gagatæ. Traditur aqua accèdi, & oleo restingui: quod in bitumine accidit.

Magnes. Cap. CXLVIII.

Magnes lapis optimus est, qui ferrum faciliè trahit, colore ad coeruleum vergente, densus, nec admodum grauis. Datur cum aqua mulla, triū obolorum pondere, vt crassos humores eliciat. Sūt qui magnetē crematū pro hematite vendāt.

Arabicus. Cap. CXLIX.

Arabicus lapis maculoso ebori similis. Is tritus illitu hæmorrhoidas exiccat: eius cinis dentificio optimus.

Galactites. Cap. CL.

Galactites appellatur, quòd lacteum succum refudet: cinerei tamen est coloris, ac gustu dulcis. Ad oculorū fluxiones & vlcera cōueniēter illinitur. Oportet autem in aqua tritū, pyxide

ἔστι δὲ πηλοσίων τῆς λερομήνης
παραπολέως, καλεῖται δὲ ὁ τό-
πος ἢ ὁ ποταμὸς γάγας, παρ' οὗ
τῶ σόματι εὐρίσκονται οὗτοι οἱ
λίθοι.

Πρὶ Θρακίᾳ λίθος. Κεφ. ρμζ'. 5

Ο δὲ λερόμηνος θρακίας, γινώ-
σεται μὲν ἐν σκυθίᾳ, ἐν ποταμῷ
τῷ λερομήνῳ ποταμῷ. Διόταται
δὲ τὸ αὐτὸ τῷ γαγάτῃ, ἵσταιται
δὲ ἐκ καίεσθαι μὲν αὐτὸ ὕδατι,
σβέννυσθαι δὲ ὑπο ἑλαίῳ ὅπως καὶ
ὅτι τῆς ἀποδόσεως γίνεται. 10

Πρὶ Μαγνήτι λίθος. Κεφ. ρμδ'.

Τὸ δὲ μαγνήτι λίθου αἰετός
ἔστιν ὁ τὸ σίδηρον ἐν χειρὶ ἔλκεν
καὶ τὴν χεῖρα κυανίζων, πυκνός
τε καὶ ἐκ ἀγῶν βαρὺς. Διόταται
δὲ ἔχει πάχος ἀγῶν, διδύμου
μὲν μελισσῶν τελευθόλης βάρ-
εος, ἐννοεῖ δὲ τῶτον χειρότερος ἀντὶ
αἰματίτης περὶ σκουσιν. 1

Πρὶ Ἀραβίᾳ λίθος. Κεφ. ρμθ'.

Ο δὲ ἀραβικός λερόμηνος λίθος
ἔοικεν ἐλέφαντος σπλήνῳ, ἔτος λεῖ-
ος κατωπλασθεὶς αἰμαρρόιδας
ἀποξηραίνει ὁδόντων δὲ συμψύμα
γίνεται χαυδεῖς. 20

Πρὶ γαλακίτι λίθος. Κεφ. ρν'.

Ο ὃ γαλακίτης ὀνόμασαι, ἀπὸ
τῆ γαλακίτιδος ἀνέναι, ἔστι μὲν τοῖς
διῶς ἐν τῷ ποταμῷ, γλυκὺς
πρὸς τὸ γινώσκειν αὐτὸν καὶ πρὸς
ὁφθαλμῶν ρεύματι καὶ ἑλκὶ ἐν χεῖ-
ρὶ, ὁ μὲν δὲ εἰς βίβαντες αὐτὸ ὕδα-
τι ἀποτί- 25